

На основу члана 58. алинеја 7. Пословника Народне Скупштине Републике Српске – пречишћени текст („Службени гласник Републике Српске“, број: 79/07) Законодавни одбор Народне Скупштине Републике Српске, на сједници одржаној 15. марта 2010. године, утврдио је пречишћени текст Закона о стечајном поступку („Службени гласник Републике Српске“, број: 67/02; 77/02; 38/03; 96/03; 68/07; 12/10 и 16/10) у којем је означен дан ступања на снагу наведеног закона.

Број: 02/4.3- 408/10
Бања Лука, 15. март 2010. године

Предсједник
Законодавног одбора
Жељко Мирјанић с.р.

ЗАКОН О СТЕЧАЈНОМ ПОСТУПКУ (пречишћени текст)

I- ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет закона

Члан 1.

Овим се законом уређују:

1. услови за отварање стечајног поступка, стечајни поступак, правне посљедице његовог отварања и спровођења;
2. реорганизација стечајног дужника неспособног за плаћање на основу стечајног плана.

Циљеви стечајног поступка

Члан 2.

- (1) Стечајни поступак се спроводи ради групног намирења повјерилаца стечајног дужника, уновчењем његове имовине и подјелом прикупљених средстава повјериоцима.
- (2) У току стечајног поступка може се спровести и реорганизација стечајног дужника по одредбама главе V овог закона ради уређивања правног положаја стечајног дужника и његовог односа према повјериоцима, а нарочито ради одржавања његовог пословања.

Органи стечајног поступка

Члан 3.

Органи стечајног поступка су: стечајни судија, привремени стечајни управник, стечајни управник, скупштина повјерилаца, привремени одбор повјерилаца и одбор повјерилаца.

Приједлог за отварање стечајног поступка

Члан 4.

- (1) Стечајни поступак се покреће писменим приједлогом. За подношење приједлога су овлашћени стечајни дужник и сваки онај повјерилац који има правни интерес за спровођење стечајног поступка. Повјерилац је дужан у приједлогу прилагањем одговарајуће документације учинити вјероватним своје потраживање и платежну неспособност стечајног дужника.
- (2) Уколико је стечајни дужник правно лице, орган овлашћен за заступање је у случају наступања платежне неспособности дужан без одлагања поднијети приједлог за отварање стечајног поступка. Приједлог се мора поднијети у року од 30 дана од дана наступања платежне неспособности. Орган овлашћен за заступање дужан је правном лицу надокнадити умањење имовине проузроковано његовим правним радњама предузетим након наступања платежне неспособности, осим ако докаже да је правна радња предузета с пажњом доброг привредника.

(3) Суд је обавезан да приједлог размотри у року од 15 дана од дана његовог пријема. Неуредан приједлог као и приједлог без потребне документације суд ће вратити предлагачу и наложити му да приједлог уреди и недостатке отклони у року од 15 дана. Ако предлагач врати суду приједлог који није уређен по упутству суда, суд ће приједлог рјешењем одбацити, а ако га не врати у остављеном року сматраће се да га је повукао. У овом случају трошкове поступка сноси предлагач.

(4) Прије истека 15 дана од дана подношења прихватљивог приједлога стечајни судија доноси одлуку о износу предујма који је потребан за финансирање претходног поступка.

(5) Приједлог се може повићи до отварања стечајног поступка или правоснажног одбацавања или одбијања приједлога, у ком случају трошкове сноси подносилац приједлога. Уколико стечајни дужник након подношења приједлога испуни потраживање подносиоца приједлога које је било разлог за подношење приједлога за отварање стечајног поступка, на приједлог подносиоца приједлога или стечајног дужника стечајни судија може обуставити стечајни поступак и у том случају трошкове сноси стечајник дужник.

Стечајни дужник

Члан 5.

(1) Стечајни поступак се може спровести над имовином правног лица као и имовином дужника појединца. Дужник појединац у смислу овог закона је: комплементар у командитном друштву и оснивач ортачког друштва.

(2) Стечај се може отворити и над имовином правних лица јавног права изузев над имовином Републике Српске, општина, јавних фондова који се у цјелости или дјелимично финансирају из буџета.

(3) Над стечајним дужником, који у структури капитала има већински државни капитал, за отварање стечајног поступка, у периоду до окончања покренутог поступка реструктурирања покренутог од стране Дирекције за приватизацију или до окончања започетог поступка продаје понуђеног државног капитала и истека рокова за извршење уговорених услова продаје, потребна је претходна сагласност Владе Републике Српске.

(4) Ако Влада Републике Српске не ускрати своју сагласност у року од 30 дана од дана добијања обавијести стечајног судије о покретању претходног поступка, сматра се да је сагласност дата.

Стечајни разлози

Члан 6.

(1) Разлог отварања стечајног поступка је платежна неспособност стечајног дужника.

(2) Стечајни дужник је платежно неспособан уколико није у стању извршавати своје доспјеле и потраживане обавезе плаћања. Околност да је стечајни дужник подмирио или да може подмирити у цијелости или дјелимично потраживања неких повјерилаца само по себи не значи да је платежно способан.

(3) У правилу се сматра да је стечајни дужник платежно неспособан ако 60 дана непрекидно не измирује своје доспјеле новчане обавезе.

(4) Стечајни поступак се може отворити и због пријетеће платежне неспособности. Она постоји ако стечајни дужник према предвиђањима у времену доспјелости неће бити у стању да испуни постојеће обавезе плаћања. Због пријетеће платежне неспособности само стечајни дужник може поднијети приједлог за отварање стечајног поступка.

II- ОПШТЕ ПРОЦЕСНЕ ОДРЕДБЕ

Надлежност

Члан 7.

(1) Стечајни поступак спроводи стварно надлежни суд на чијем се подручју налази сједиште или пребивалиште стечајног дужника.

(2) Уколико се приједлог поднесе мјесно ненадлежном суду, наведени суд ће без одлагања донијети рјешење којим се оглашава ненадлежним и доставити приједлог мјесно надлежном суду.

Против овог рјешења није допуштена жалба.

(3) Стечајни суд је осим тога стварно и мјесно надлежан за сљедеће правне спорове:

- за правне спорове о утврђивању у табели према чл. 120-122,
- правне спорове побијања према чл. 84 -91,
- права на накнаду према чл. 4. став. 2, 30. став.1, 33 став.5, 47. став.5, 62. ст.3 и 68.

(4) Стечајни поступак води стечајни судија као судија појединац.

Сходна примјена одредби Закона о парничном поступку

Члан 8.

Уколико овим законом није другачије предвиђено, у стечајном поступку се сходно примјењују одговарајуће одредбе Закона о парничном поступку.

Начела поступка

Члан 9.

(1) Стечајни поступак је хитан, и може трајати, у правилу, годину дана, а у случају из члана 28. став 1. овог закона двије године.

(2) Уколико се стечајни поступак не заврши у року једне године, стечајни судија ће о разлозима продужења рока обавијестити предсједника суда.

(3) Сви поступци пред судом и органом управе, а у вези су са стечајним поступком, хитне су природе.

(4) Одлуке стечајног суда доносе се у форми рјешења. Стечајни судија може одредити усмену расправу. Рјешење се доноси након саслушања стечајног дужника, уколико се тиме због посебних околности појединачног случаја не угрожава сврха рјешења. Уколико изостане претходно саслушање стечајног дужника, то у рјешењу мора бити посебно образложено, а саслушање се мора без одлагања накнадно спровести.

(5) Стечајни судија мора по службеној дужности истражити све околности које су од значаја за стечајни поступак. Он у ту сврху нарочито може саслушати стечајног дужника, његове законске заступнике, свједоке и вјештаке.

Обавезе судјеловања и принудне мјере

Члан 10.

(1) Стечајни дужник, његови законски заступници и свједоци су према стечајном суду, именованом вјештаку и стечајном управнику, обавезни на давање потпуних и истинитих информација. Стечајни дужник или његови законски заступници су осим тога обавезни да доприносе обезбјеђењу стечајне масе и да се уздржавају од штетних радњи.

(2) Уколико стечајни дужник или неко друго лице које је обавезно на давање информација не извршава своје обавезе давања информација или судјеловања које према закону постоје, или уколико постоји основана сумња да ово лице врши радње ради оштећења стечајне масе или не предузима радње потребне за обезбјеђење масе, стечајни судија може према властитој процјени и на предлог привременог управника или стечајног управника наредити одговарајућа средства принуде.

(3) Средства принуде у смислу става 2. овог члана су:

1. присилно привођење пред суд;

2. изрицање новчане казне у износу од 500 до 1.700 КМ која може услиједити након неуспјешног привођења.

(4) У рјешењу којим се наређује привођење истовремено се може и запријетити изрицање новчане казне.

(5) Против рјешења којим се одређује средство принуде може се уложити жалба. Жалба не одлаже извршење рјешења.

Правна средства

Члан 11.

(1) Против одлука стечајног суда у случајевима предвиђеним овим законом, допуштена је жалба.

(2) Рок за подношење жалбе је осам дана и тече од објављивања одлуке или од дана достављања одлуке ако одлука није објављена.

(3) Рок за достављање одговора на жалбу је осам дана од дана достављања жалбе на одговор.

(4) Стечајни судија може, ако нађе да је жалба основана и сам удовољити жалби.

(5) Уколико стечајни судија не удовољи жалби, дужан је да без одлагања, а најкасније у року од 15 дана од њеног пријема, исту достави на одлучивање другостепеном суду. За одлучивање о жалби надлежно је вијеће сачињено од тројице судија другостепеног суда. Вијеће је дужно одлучити о жалби у року од 15 дана од дана њеног пријема.

(6) Жалба одлаже извршење рјешења уколико овим законом није другачије прописано.

(7) У стечајном поступку се не може тражити повраћај у пређашње стање, нити подносити приједлог за понављање поступка.

(8) Против одлука другостепеног суда може се изјавити ревизија само на рјешење којим се одлучује о приједлогу за отварање стечајног поступка, као и на рјешење којим се одлучује о закључењу стечајног поступка.

(9) Првостепени суд је дужан без одлагања, а најкасније у року од три дана од пријема ревизије, ревизију са списом доставити Врховном суду Републике Српске на одлучивање.

(10) Врховни суд Републике Српске је дужан одлуку о ревизији донијети у року од 30 дана.

Доставе, јавна оглашавања

Члан 12.

(1) Стечајни суд врши доставу по службеној дужности.

(2) Достава се сматра извршеном јавним оглашавањем путем огласне табле, у Службеном гласнику Републике Српске, укључујући и случајеве за које овај Закон предвиђа личну доставу.

(3) Достава се сматра извршеном истеком пет радних дана од дана објављивања.

III- ПРЕТХОДНИ ПОСТУПАК

Рјешење о покретању претходног поступка

Члан 13.

- (1) На основу приједлога за покретање стечајног поступка, стечајни судија у правилу доноси рјешење о покретању претходног поступка за утврђивање услова за отварање стечајног поступка.
- (2) Рјешењем из става 1. овог члана стечани судија именује привременог стечајног управника који је дужан утврдити да ли постоје разлози и услови за отварање и вођење стечајног поступка.
- (3) Рјешење из става 1. овог члана, које се односи на предузећа која су организована као акционарска друштва, доставља се берзи на којој се тргује акцијама тих предузећа, у писменој или електронској форми, најкасније сљедећег дана од дана доношења.

Предујам за трошкове претходног поступка

Члан 14.

- (1) Ако приједлог подноси стечајни повјерилац, он је обавезан да уплати предужам у износу који одреди стечајни судија за покриће трошкова претходног поступка.
- (2) Ако повјерилац не уплати предужам у року од 15 дана, стечајни судија ће рјешењем одбацити приједлог.
- (3) Ако стечајни поступак буде отворен по приједлогу повјериоца, предужмљени износ улази у трошкове стечајног поступка.
- (4) Ако је подносилац приједлога дужник, стечајни судија га може ослободити уплате предужја, ако дужник докаже да има довољно средстава за финансирање претходног поступка.
- (5) Предужам трошкова претходног поступка за предлагача може уплатити свако друго правно или физичко лице.

Мјере обезбјеђења

Члан 15.

- (1) Стечајни судија може рјешењем одредити мјере ради обезбјеђења будуће стечајне масе, а такође их и укинути. Стечајни судија нарочито може:
 1. одредити мјере ради обезбјеђења појединачних имовинских вриједности, износа на рачунима или потраживања стечајног дужника, чак и ако ова подлијежу разлучивању или излучивању;
 2. условити располагање стечајног дужника сагласношћу стечајног суда или ограничити на други начин;
 3. поставити привременог стечајног управника;
 4. наредити привремену забрану поште на коју се сходно примјењују одредбе члана 65. овог закона.
- (2) Уколико пословање још није обустављено, стечајни судија обавезно поставља привременог стечајног управника.
- (3) Мјере појединачног принудног извршења покренуте против стечајног дужника се привремено морају обуставити. Излучна и разлучна права повјерилац не може остварити у претходном поступку.
- (4) Уколико је стечајни судија у складу са ставом 1. тачка 3. овог члана поставио привременог стечајног управника, може и даље према властитој процјени или на захтјев привременог управника наредити:
 1. да привремени стечајни управник може предузимати правне радње и правне послове потребне за наставак пословања у име стечајног дужника и са дејством за њега, уз услов да наставак таквих активности не штети дужника, нити потенцијалне стечајне повјериоце. Привременом стечајном управнику у том случају није потребна сагласност стечајног дужника који је у том смислу искључен из пословодства.
 2. да правне радње стечајног дужника постају правно ваљане само уз претходну сагласност

привременог стечајног управника.

(5) Ако постоје посебне околности, нарочито у случају опасности од доцње, стечајни судија може стечајном дужнику наредити општу забрану располагања. У том случају овлаштење управљања и располагања имовином стечајног дужника прелази у потпуности на привременог стечајног управника. Жалба против ове одлуке не одлаже њено извршење.

(6) У случају повреде ограничења располагања сходно се примјењују одредбе чл. 56. и 57. овог закона.

(7) Против одлуке стечајног судије донесене на основу ст. 1. до 5. овог члана жалбу могу уложити стечајни дужник или привремени стечајни управник. Жалба стечајног дужника не одлаже извршење рјешења.

Задаци и правни положај привременог стечајног управника

Члан 16.

(1) Привремени стечајни управник је дужан обезбиједити имовину стечајног дужника и старати се о њој.

(2) Привремени стечајни управник је дужан испитати да ли ће имовина стечајног дужника покрити трошкове поступка и да ли постоји разлог за отварање стечајног поступка, те поднијети извјештај о својим налазима суду у року од 30 дана од свог именованја.

(3) Привремени стечајни управник врши процјену да ли се пословање стечајног дужника у цјелини или појединим дијеловима може наставити. Уколико би наставком пословања настала штета за дужника или за потенцијалну стечајну масу, привремени стечајни управник мора поднијети приједлог стечајном судији за привремену обуставу пословања. Против одлуке о приједлогу за обуставу пословања жалбу могу уложити дужник као и привремени стечајни управник.

(4) Привремени стечајни управник је дужан намирити потраживања која заснује он или стечајни дужник уз његову сагласност, осим ако је другачије уговорено или уређено овим законом. Привремени стечајни управник је дужан обезбиједити да се ово право повјериоца задовољи и након отварања стечајног поступка.

(5) Привремени стечајни управник није дужан намирити пореска и друга јавна давања настала у овом периоду. Ова потраживања представљају стечајна потраживања у складу са чланом 36.

(6) Привремени стечајни управник има овлаштење да уђе у пословне просторије дужника и спроведе неопходне радње. Дужник, ако је појединац, односно тијело дужника ако је дужник правно лице, обавезна су да дозволе привременом стечајном управнику да прегледа пословне књиге и пословну документацију дужника.

(7) Привремени стечајни управник је дужан стечајном судији положити рачун и поднијети извјештај о свом раду за период привремене управе.

(8) Привремени стечајни управник има право на накнаду која се одређује у складу са чланом 243. овог закона.

Трајни облигациони односи за вријеме привремене управе, јавна потраживања и потраживања радника

Члан 17.

(1) За вријеме трајања привремене управе уговорни партнер стечајног дужника не може отказати трајни облигациони однос.

(2) Потраживање пореза, доприноса и других јавних давања из трајних облигационих односа, која су настала у периоду након подношења приједлога, привремени стечајни управник није дужан намирити. Таква потраживања су стечајна потраживања у складу са чланом 36. овог закона.

(3) Привремени стечајни управник је дужан намирити потраживања радника, као и доприносе по основу рада радника само у случају да су радници остали у радном односу. У противном права на накнаду из радног односа као и потраживања доприноса не престају, али се могу остваривати само као стечајна потраживања. Потраживања радника које је запослио привремени стечајни управник могу се предфинансирати зајмом.

(4) Друга потраживања из трајних облигационих односа привремени стечајни управник дужан је намирити само ако је у вези с тим постигнут посебан договор. У противном су таква потраживања стечајна потраживања у складу са чланом 36. овог закона.

Дејство и оглашавање мјера обезбјеђења

Члан 18.

(1) Ограничења располагања у складу са чланом 15. овог закона као и постављање привременог стечајног управника морају се огласити. Одлука којом су одређене ове мјере се доставља стечајном дужнику.

(2) Одлуком о постављању привременог стечајног управника позивају се повјериоци да му без одлагања саопште које ће мјере обезбјеђења на предметима имовине стечајног дужника они захтијевати. Предмет на коме се захтијева мјера обезбјеђења, врста и основ настајања права обезбјеђења као и обезбјеђено потраживање се морају назначити. Ко пропусти дати саопштење или то скривљено одуговлачи, не може против привременог управника по питању права обезбјеђења остварити права на накнаду штете, осим ако докаже да је привремени управник знао за постојање тог права обезбјеђења.

(3) У погледу укидања мјера обезбјеђења сходно се примјењује став 1. овог члана.

Јавни регистар

Члан 19.

Стечајни судија одређује уписе у одговарајуће јавне регистре ограничења располагања као и брисање тог ограничења.

Одговорност привременог стечајног управника

Члан 20.

На одговорност и осигурање привременог стечајног управника сходно се примјењују одредбе члана 30. овог закона о одговорности и осигурању стечајног управника. За висину осигуране суме мјеродавна је имовина стечајног дужника о којој се стара привремени стечајни управник.

Престанак службе привременог стечајног управника

Члан 21.

(1) Отварањем стечајног поступка права и обавезе привременог стечајног управника прелазе на стечајног управника. Привремени стечајни управник, који отварањем стечајног поступка није именован за стечајног управника, дужан је извршити примопредају дужности стечајном управнику и предати му сву имовину којом управља као и пословну документацију коју је добио и сачинио.

(2) Уколико стечајни управник наплати потраживања која је привремени стечајни управник остварио у складу са чл. 16 и 17. овог закона, дужан је из стеченог претходно измирити обавезе које је привремени управник засновао у складу са истим одредбама. Евентуални вишак који остане по одбитку обавеза улази у стечајну масу.

(3) Уколико стечајни судија укине привремену управу из других разлога, дужност привременог стечајног управника престаје тек када он из имовине којом управља измири настале трошкове и обавезе које је засновао било он или стечајни дужник уз његову сагласност или када обезбједи осигурање за исплату намирења неплаћених или оспорених обавеза које је засновао.

IV- СТЕЧАЈНИ ПОСТУПАК

1. ОРГАНИ СТЕЧАЈНОГ ПОСТУПКА

Стечајни судија

Члан 22.

(1) Стечајни судија води и управља стечајним поступком од подношења приједлога за отварање до завршетка стечајног поступка.

(2) Стечајни судија при том врши права и обавезе у складу са одредбама овог закона.

(3) Стечајни судија именује вјештака у стечајном поступку, привременог стечајног управника, чланове привременог одбора повјерилаца и стечајног управника и врши правни надзор над радом привременог стечајног управника и стечајног управника у складу са одредбама овог закона.

(4) Стечајни судија ће одлуке стечајног управника, којим се битно крше одредбе овог и других позитивних

прописа, или којим се умањује стечајна маса и права стечајних повјерилаца, ставити ван снаге и о томе обавјестити Скупштину повјерилаца.

Лица која могу бити именована за стечајног управника

Члан 23.

(1) За стечајног управника може се именовати лице које се налази на листи стечајних управника и испуњава следеће услове:

1. да је држављанин БиХ,
2. да испуњава опште здравствене услове,
3. да има завршен Економски, Правни или факултет техничког смјера и најмање пет година радног искуства у струци,
4. да има положен стручни испит за стечајног управника,
5. да није осуђиван за кривична дјела из области привредног криминалитета,
6. да се против њега не води кривични поступак, те да није потврђена оптужница,
7. да није разријешен дужности директора или другог одговорног лица у правном субјекту против којег је поднијет захтјев за вођење стечајног поступка или се води стечајни поступак,
8. да нема негативних резултата рада, о чему прилаже потврду Привредне коморе Републике Српске.

(2) За стечајног управника не могу бити именована лица која:

1. би морала бити изузета као судија у стечајном поступку,
2. су блиски сродници стечајног судије,
3. су одговорни за обавезе у стечају или су чланови органа за заступање стечајног дужника,
4. су повјериоци стечајног дужника или која су у конкурентском односу са стечајним дужником,
5. по посебном закону не би могла бити именована за члана надзорног органа или за заступање стечајног дужника,
6. су била или јесу запослена код стечајног дужника или су била или јесу члан неког његовог органа,
7. су за стечајног дужника радила савјетодавно или су судјеловала у пословима везаним за имовину и капитал стечајног дужника.

Објављивање јавног позива

Члан 24.

(1) Јавни позив за именовање стечајних управника, у року од 30 дана рачунајући од дана 09. августа 2007. године, објављује министар правде Републике Српске.

(2) Јавни позив се објављује у "Службеном гласнику Републике Српске", у једним дневним новинама које су доступне на цијелом подручју Републике Српске и на веб страници Министарства правде.

(3) Након истека рока за пријављивање кандидата, министар правде ће у даљем року од 30 дана, Влади Републике Српске предложити листу кандидата за стечајне управнике.

(4) Министар правде образује Комисију од три члана која спроводи поступак јавног објављивања.

Подношење захтјева за именовање стечајних управника

Члан 25.

Подносилац захтјева уз захтјев за именовање стечајних управника, поред потребне документације из члана 23, подноси:

1. краћу биографију,
2. препоруку предсједника основног суда у којима су установљена привредна одјељења или препоруку судије који у привредним одјељењима основних судова води стечајне поступке,
3. податке да ли је кандидат и у колико случајева водио стечајни поступак.

Листа стечајних управника

Члан 26.

- (1) Листу стечајних управника, на приједлог министра правде, утврђује Влада Републике Српске и иста се објављује у "Службеном гласнику Републике Српске".
- (2) Министар правде ће, након пријема два правоснажна рјешења из члана 31. став 2. овог закона, која се односе на исто лице, предложити Влади Републике Српске да се то лице брише са листе стечајних управника.
- (3) Одлука Владе Републике Српске о приједлогу из става 2. овог члана доставља се предлагачу и лицу на које се односи.
- (4) Ова одлука се не може оспоравати жалбом, али се против ње може покренути управни спор, у року од 30 дана по њеном пријему.
- (5) Одлука Владе Републике Српске којом се одреди брисање лица са листе стечајних управника, објавиће се у "Службеном гласнику Републике Српске".

Обавјештавање подносиоца захтјева

Члан 27.

- (1) Подносиоцу захтјева који не буде именован на сталну листу стечајних управника, доставља се рјешење у року од 15 дана, којим се утврђује да није уврштен у сталну листу стечајних управника.
- (2) Против овог рјешења није допуштена жалба, али се може покренути управни спор код надлежног суда.

Члан 28.

- (1) Један стечајни управник може водити један стечајни поступак, а изузетно кад то захтијевају нарочито оправдани разлози, један стечајни управник може истовремено водити два стечајна поступка, под условом да појединачна вриједност стечајне масе не прелази износ од 5.000.000,00 КМ.
- (2) У стечајним поступцима мале вриједности стечајни управник може водити више од два стечајна поступка.
- (3) Стечајни поступак мале вриједности је онај поступак у којем очекивана вриједност стечајне масе не прелази износ од 100.000,00 КМ.

Права и обавезе стечајног управника

Члан 29.

- (1) Стечајни управник је овлашћен и обавезан без одлагања ући у посјед имовине која спада у стечајну масу, управљати њоме, по могућности наставити пословање до извјештајног рочишта, ако то не штети стечајне повјериоце, и уновчити је у складу са одлуком скупштине повјерилаца. Уколико је типично за пословање и потребно за његов наставак, он је такође овлашћен и прије одлуке скупштине повјерилаца у текућем пословању уновчити поједине предмете, нарочито робу. Стечајни управник може на основу извршног рјешења о отварању стечајног поступка захтијевати изручење ствари које се налазе у посједу стечајног дужника као и пословну документацију, чак и кад се она налази у посједу трећих.
- (2) Стечајни управник је обавезан одмах извршити детаљан попис стечајне масе и исти предати стечајном судији најкасније у року од 45 дана од дана именовања. Уз сваки предмет потребно је навести очекивани износ из уновчавања као и књиговодствену вриједност. Стечајни управник је дужан саставити попис свих повјерилаца стечајног дужника за које је сазнао и до којих је дошао из књига и пословне документације стечајног дужника.

(3) Стечајни управник је дужан водити пословне књиге, нарочито сачинити почетни биланс на основу инвентарисања према стању на дан отварања поступка, као и поднијети потребне извјештаје надлежним органима.

(4) Награда за рад стечајног управника одређује се према одредбама члана 243. овог закона.

Одговорност и осигурање стечајног управника

Члан 30.

(1) У случају да стечајни управник скривљено повриједи обавезе које је према овом закону дужан извршавати обавезан је накнадити тако проузроковану штету свим учесницима стечајног поступка. Од наведеног правила изузете су обавезе стечајне масе које нису у потпуности испуњене из масе, ако стечајни управник приликом заснивања те обавезе није могао предвидјети да стечајна маса неће бити довољна за њено испуњење.

(2) Стечајни управник је обавезан непосредно након преузимања службе закључити код осигуравајућег друштва осигурање од одговорности за све ризике који су повезани с његовом дјелатношћу. Најнижа осигурана сума износи 50.000,00 КМ, али стечајни судија може одредити осигурану суму у већем износу, узимајући у обзир очекивану стечајну масу и посебне околности поступка.

(3) Одредбе о осигурању од одговорности не односе се на стечајне поступке мале вриједности.

Надзор над стечајним управником

Члан 31.

(1) Управљање имовином и вршење службе стечајног управника подлијеже правном надзору стечајног судије. Стечајни судија може захтијевати од стечајног управника информацију о стварном стању и пословодству. Уколико стечајни управник не испуњава своје обавезе, стечајни судија може након претходне опомене стечајном управнику одредити новчану казну у износу од 500 до 3.000 КМ. Ако постоји важан разлог стечајни судија може стечајног управника смијенити и именовати другог стечајног управника. Против одлуке стечајног судије стечајни управник има право жалбе. Жалба у овом случају не одлаже извршење рјешења.

(2) Стечајни судија ће одлуку о смјени стечајног управника, као и одлуку по жалби, на ту одлуку, доставити Министарству правде Републике Српске.

Скупштина повјерилаца

Члан 32.

(1) Стечајни судија сазива скупштину повјерилаца. Сазивање прве скупштине повјерилаца врши се у оквиру одлуке о отварању стечајног поступка. Даље скупштине повјерилаца се морају сазвати ако то затражи стечајни управник, одбор повјерилаца или најмање пет повјерилаца који заједно заступају најмање петину пријављених износа потраживања. Стечајни судија може у слободној процјени сазвати Скупштину повјерилаца ради расправе о питањима битним за вођење и ток стечајног поступка.

(2) Право гласа у скупштини повјерилаца имају повјериоци који су пријавили своја потраживања, а које није оспорио стечајни управник или који од повјерилаца са правом гласа. Повјериоци нижих исплатних редова немају право гласа. Право гласа разлучних повјерилаца је у смислу члана 43. овог закона ограничено на износ са којим се они појављују као стечајни повјериоци.

(3) Стечајни судија може у случају када се оспорено потраживање учини вјероватним одлучити о признавању права гласа. На рочишту присутни повјериоци, стечајни дужник и стечајни управник могу захтијевати хитно преиспитивање одлуке о праву гласа. Стечајни судија мора одмах на основу стања у спису донијети одлуку на коју повјериоци немају право жалбе.

(4) Скупштином повјерилаца руководи стечајни судија. Одлуке се доносе апсолутном већином присутних повјерилаца, с тим да сума износа потраживања повјерилаца који су гласали за одлуку мора бити већа од половине суме износа потраживања присутних повјерилаца.

(5) На првој скупштини повјерилаца која услиједи након постављања стечајног управника скупштина може изабрати другог стечајног управника коме је потребно постављење од стране стечајног судије. Избор другог стечајног управника може предложити најмање пет повјерилаца који заједно представљају најмање петину пријављених износа потраживања. Стечајни судија може одбити постављање изабраног стечајног управника ако постоје разлози који упућују на то да је он пристрасан или неподобан или ако не испуњава услове из члана 23. Стечајни судија

рјешењем одлучује о ангажовању новог стечајног управника и смјени досадашњег стечајног управника. Против овог рјешења досадашњи стечајни управник, стечајни дужник и сваки повјерилац могу уложити жалбу. Жалба не одлаже извршење рјешења.

Одбор повјерилаца

Члан 33.

(1) У складу са одредбама овог члана скупштина повјерилаца може из круга повјерилаца изабрати одбор повјерилаца.

(2) Ради заштите интереса повјерилаца стечајни судија може до избора одбора повјерилаца, уколико је потребно, поставити привремени одбор повјерилаца. Чланове привременог одбора скупштина повјерилаца може промијенити.

(3) У одбору повјерилаца морају бити заступљене сљедеће групе повјерилаца: стечајни повјериоци са највишим потраживањима, стечајни повјериоци са малим потраживањима, представници радника стечајног дужника и разлучни повјериоци. За чланове одбора могу бити постављене и особе које нису повјериоци ако би својим стручним знањем могле допринијети раду одбора.

(4) Одбор повјерилаца се састоји од непарног броја чланова који није већи од седам.

(5) Одбор повјерилаца је дужан подржавати и надzirати стечајног управника у његовом пословодству. Одбор има право захтијевати од стечајног управника подношење извјештаја и полагање рачуна, као и право да врши непосредне контроле. Одлуке одбора повјерилаца доносе се простом већином гласова присутних чланова.

(6) За значајне правне послове стечајног управника укључујући преузимање обавеза, отуђење и стицање некретнина, предузећа у цјелини или појединих његових дијелова, покретање парница или заступање на парницама, израда нацрта стечајног плана прије његовог подношења суду или повјериоцима, те приједлоге за прекидање пословања дужника, који имају знатан утицај на обим имовине којом се управља, потребна је сагласност одбора повјерилаца, уколико је он постављен. У супротном, потребна је сагласност скупштине повјерилаца. Уколико се на двије узастопне сједнице одбора повјерилаца или двије узастопне заказане сједнице скупштине не донесе одлука о давању сагласности, такву сагласност може дати стечајни судија.

(7) Стечајни судија може смијенити члана одбора, било по службеној дужности или на захтјев члана одбора или на захтјев скупштине повјерилаца. Прије него што донесе одлуку о смјењивању, стечајни судија треба да саслуша тог члана одбора повјерилаца. Члан одбора повјерилаца има право жалбе на одлуку стечајног судије, а жалба не одлаже извршење одлуке.

(8) Одбор повјерилаца на сједницама одлучује о питањима која су везана за њихову област активности. Стечајни судија по службеној дужности сазива прву сједницу одбора повјерилаца на приједлог стечајног управника или већине чланова одбора повјерилаца. Чланови одбора повјерилаца на првој сједници бирају предсједника.

(9) Стечајни судија и стечајни управник могу присуствовати сједницама одбора повјерилаца. Одбор повјерилаца је дужан да позове стечајног судију на своје сједнице. Одбор повјерилаца може да одлучи да одржи сједницу одбора повјерилаца без присуства стечајног управника.

(10) Одбор повјерилаца може одржати сједницу ако је присутна већина укупног броја чланова одбора. Одлуке се доносе већином гласова присутних чланова, а ако су гласови подијељени, одлучује стечајни судија.

(11) Чланови одбора повјерилаца су дужни накнадити штету учесницима проузроковану скривљеном повредом обавеза које имају у складу са овим законом.

(12) Накнада за чланове одбора повјерилаца као и за чланове привременог одбора повјерилаца се одређује према посебним прописима у складу са чланом 243. овог закона.

2. СТЕЧАЈНА МАСА И РАСПОРЕЂИВАЊЕ ПОВЈЕРИЛАЦА

Појам стечајне масе

Члан 34.

Стечајни поступак обухвата цјелокупну имовину која припада стечајном дужнику у вријеме отварања стечајног поступка као и имовину коју стечајни дужник стекне за вријеме стечајног поступка (стечајна маса),

уколико другим правним прописима није предвиђено другачије. Стечајна маса служи намирењу трошкова стечајног поступка, повјерилаца који у вријеме отварања стечајног поступка имају основан имовински захтјев према стечајном дужнику (стечајни повјериоци), као и повјерилаца који у току отвореног стечајног поступка стекну право потраживања према маси (повјериоци масе).

Исплатни редови стечајних повјерилаца

Члан 35.

(1) Стечајни повјериоци се према врсти њихових потраживања сврставају у исплатне редове. Повјериоци каснијег исплатног реда могу се намирити тек пошто буду у цијелости намирени повјериоци претходног исплатног реда. Стечајни повјериоци истог исплатног реда намирују се сразмјерно величини својих потраживања.

(2) Намирење повјерилаца из постојећих средстава слободне стечајне масе врши се према следећем редослиједу:

1. стечајни повјериоци виших исплатних редова у складу са чланом 37. овог закона,
2. стечајни повјериоци општег исплатног реда у складу са чланом 36. овог закона,
3. стечајни повјериоци нижих исплатних редова у складу са чланом 38. овог закона.

Стечајни повјериоци општег исплатног реда

Члан 36.

Повјериоци који у тренутку отварања стечајног поступка имају оправдан имовински захтјев према стечајном дужнику (стечајни повјериоци) су повјериоци општег исплатног реда, уколико не спадају у више или ниже исплатне редове према одредбама чл. 37. или 38. овог закона.

Стечајни повјериоци виших исплатних редова

Члан 37.

(1) Прије осталих стечајних повјерилаца намирују се она потраживања која потичу из периода привремене управе и која насупрот одредби члана 16. став 4, члана 17 ст. 3. и ст. 4. није могао намирити ни привремени управник ни стечајни управник у складу са чланом 21. став 2. овог закона.

(2) Прије осталих стечајних повјерилаца, али после повјерилаца из става 1. овог члана, намирују се запослени стечајног дужника са потраживањима из радног односа најдуже за последњих девет мјесеци до дана отварања стечајног поступка, али само у висини законом утврђене најниже плате. Исто вриједи и за плаћање накнаде штете за повреде на раду која се исплаћује у пуном износу.

Стечајни повјериоци нижих исплатних редова

Члан 38.

(1) У рангу иза осталих потраживања стечајних повјерилаца намирују се следећим редослиједом, а при истом рангу сразмјерно према односу њихових износа:

1. камате које теку од отварања стечајног поступка на потраживања стечајних повјерилаца;
2. трошкови који су појединим стечајним повјериоцима настали њиховим учешћем у поступку;
3. новчане казне, глобе, прекршајне казне и новчане принуде, као и последице неког кривичног дјела или прекршаја које обавезују на новчана плаћања;
4. потраживања која се односе на неку бесплатну чинидбу стечајног дужника;
5. потраживања која се односе на поврат зајма који надомјешта капитал неког оснивача или потраживања која су с тим изједначена.

(2) Потраживања за која је између повјериоца и стечајног дужника уговорен нижи ранг у стечајном поступку намирују се у случају сумње након потраживања наведених у ставу 1.

овог члана.

(3) Камате на потраживања нижерангираних стечајних повјерилаца и трошкови настали повјериоцима због учешћа у поступку имају исти ранг као потраживања тих повјерилаца.

Изддржавање стечајног дужника

Члан 39.

(1) Када је стечајни поступак отворен над имовином дужника појединца прва скупштина повјерилаца одлучује о износу потребном за издржавање стечајног дужника који му преостаје из његових прихода, или који се у недостатку таквих одобрава из стечајне масе. При томе се одговарајуће узимају у обзир евентуални захтјеви који треће особе имају према њему по основу права на издржавање и одредбе о ограничењу извршења. Уколико скупштина повјерилаца не донесе никакву одлуку, стечајни управник може одобрити примјерено издржавање. У осталим случајевима се дужникове обавезе издржавања за вријеме након отварања стечаја не могу остваривати из стечајне масе.

(2) Уколико је стечајни дужник појединац, стечајни судија за период до прве скупштине повјерилаца у складу са ставом 1. овог члана одређује износ који стечајном дужнику преостаје ради примјереног животног издржавања из његових примања или у недостатку истих, из стечајне масе у износу који би стечајном дужнику припадао по прописима извршног права о ограничењу извршења.

Недоспјела, условна и неновчана потраживања

Члан 40.

(1) Потраживања која нису доспјела са отварањем поступка сматрају се доспјелим потраживањима.

(2) Потраживања везана за раскидни услов се у стечајном поступку, све док раскидни услов не наступи, узимају у обзир као безусловна потраживања.

(3) Потраживања везана за одложни услов учествују у расподјели уколико је тај одложни услов наступио прије коначне подјеле стечајне масе.

(4) Неновчана потраживања или она чији новчани износ није одређен истичу се у вриједности на коју се могу процјенити у вријеме отварања стечајног поступка. Потраживања која су изражена у страниој валути или у некој обрачунској јединици прерачунавају се у домаћу валуту према курсној вриједности која је у часу отварања поступка мјеродавна за мјесто плаћања.

(5) Солидарни дужник и јемац могу потраживање, које би убудуће могли стећи према стечајном дужнику намирењем повјериоца, остваривати у стечајном поступку само ако повјерилац не захтијева намирење свог потраживања.

Излучивање и накнада за излучна права

Члан 41.

(1) Лице које има право на издвајање ствари која не припада стечајном дужнику (излучни повјерилац) није стечајни повјерилац. Његово право на излучење тог предмета регулише се према посебним прописима.

(2) Право на излучивање не може се остварити у претходном поступку. Након отварања стечајног поступка право на излучење може се остварити најраније након извјештајног рочишта. Ако је предмет излучивања неопходан за наставак пословања стечајног дужника, стечајни управник може захтјев за излучење одгодити за период од 90 дана почев од извјештајног рочишта. Уколико је стечајном управнику након истека овог периода предмет излучивања у сљедећих 90 дана потребан за наставак пословања, за ово је потребна сагласност стечајног судије. Рјешење се доставља стечајном управнику и излучном повјериоцу. Учесници могу против овог рјешења уложити жалбу.

(3) За период до извјештајног рочишта излучном повјериоцу припадају само права потраживања због прекомјерне истрошености предмета излучивања. Након извјештајног рочишта излучном повјериоцу припадају права на накнаду због кориштења тог предмета. Излучни повјерилац има право да буде у потпуности намирен за све губитке вриједности ствари за коју је везано излучно право након извјештајног рочишта. Ако стечајни управник није у могућности да заштити вриједност те ствари кроз исплате излучном повјериоцу, онда излучни повјерилац има право да излучи ту ствар након што стечајном управнику да рок од осам дана.

(4) Уколико је предмет чије се излучивање могло захтијевати прије отварања стечајног поступка неовлашћено продат од стране стечајног дужника, привременог управника или након отварања поступка, од стране стечајног управника, излучни повјерилац може захтјевати уступање права на протучинидбу, ако она још није извршена. Он може захтјевати протучинидбу из стечајне масе, ако она постоји у маси и ако се из масе може издвојити.

(5) Ако нису испуњени услови из става 4. овог члана излучни повјерилац може, као стечајни повјерилац, тражити накнаду штете ако је дужник продао ствар, и као трошак стечајне масе ако је привремени стечајни управник или стечајни управник продао ствар на нелегалан начин.

Разлучни повјериоци

Члан 42.

(1) Повјериоци који имају различно право на неком предмету стечајне масе овлашћени су на одвојено намирење из предмета различног права за главно потраживање, камате и трошкове у складу са одредбама чл. 107-112. овог закона.

(2) Разлучни повјериоци су:

1. хипотекарни повјериоци и повјериоци земљишног дуга,
2. повјериоци који су законом, пленидбом, споразумом пред судом или правним послом стекли неко заложно право,
3. повјериоци којима је стечајни дужник ради обезбјеђења пренио неко право,
4. повјериоци којима припада право задржања.

Разлучни повјериоци као стечајни повјериоци

Члан 43.

Разлучни повјериоци могу бити стечајни повјериоци ако им је стечајни дужник и лично одговоран. Они имају право на сразмјерно намирење из стечајне масе само ако се одрекну одвојеног намирења или се нису успјели одвојено намирити у цјелини или дјелимично, у ком се случају намирују сразмјерно висини неизмиреног дијела свог потраживања.

Повјериоци стечајне масе

Члан 44.

Из стечајне масе се прије стечајних повјерилаца намирују трошкови стечајног поступка и дугови стечајне масе.

Трошкови стечајног поступка

Члан 45.

Трошкови стечајног поступка су:

1. судски трошкови стечајног поступка,
2. награде и издаци вјештака, привременог управника, стечајног управника и чланова привременог и одбора повјерилаца,
3. други трошкови за које је овим или другим законом одређено да ће се намиривати као трошкови стечајног поступка.

Дугови стечајне масе

Члан 46.

Дугови стечајне масе су обавезе:

1. које буду засноване радњама стечајног управника или на други начин управљањем, уновчавањем и расподјелом стечајне масе, а које не спадају у трошкове стечајног поступка;
2. из двостранообавезујућих уговора, уколико се њихово испуњење захтијева за стечајну масу или ако мора да улиједи након отварања стечајног поступка;

3. из неоснованог богаћења стечајне масе.

3. ОТВАРАЊЕ СТЕЧАЈНОГ ПОСТУПКА

Одлука о приједлогу за отварање стечајног поступка

Члан 47.

(1) Стечајни судија ће заказати рочиште везано за услове за отварање стечајног поступка након што прими извјештај привременог стечајног управника заједно с мишљењем вјештака који је евентуално именован да оцјени несолвентност стечајног дужника. Предлагач, ако је могуће стечајни дужник, привремени стечајни управник и ако је неопходно, вјештаци позивају се на рочиште.

(2) Стечајни судија ће донијети одлуку о отварању стечајног поступка или одбити приједлог за отварање стечајног поступка у року од три дана од закључења судског рочишта.

(3) У одлуци о одбијању приједлога за отварање стечајног поступка, стечајни судија ће одлучити о трошковима поступка.

(4) Стечајни судија отвара стечајни поступак над имовином стечајног дужника ако је приједлог допуштен, ако постоји стечајни разлог и ако ће имовина стечајног дужника према предвиђању бити довољна да покрије трошкове поступка. Уколико имовина стечајног дужника не покрива трошкове поступка, а приједлог је допуштен и основан, стечајни судија може отворити поступак ако заинтересовано лице предујми довољан новчани износ. Предујам се укључује у обавезу стечајне масе.

(5) Ако је имовина стечајне масе недовољна за враћање предујма уплаћеног за трошкове поступка, лице које је уплатило такав предујам може захтијевати поврат од сваког лица које је било обавезно да поднесе приједлог за покретање стечајног поступка, а својом кривицом је пропустило да то учини.

Директно отварање стечајног поступка

Члан 48.

(1) Стечајни судија може да одлучи да отвори стечајни поступак без извршења претходног поступка и без истраживања разлога за отварање стечајног поступка ако је приједлог за отварање поднио ликвидациони управник.

(2) Стечајни поступак може се отворити директно ако је приједлог за отварање поступка поднио повјерилац који има правоснажно рјешење о извршењу и ако је то рјешење неизмирено већ 60 дана. У том случају стечајни судија прихвата као претпоставку да је постојање обавезе дужника и немогућност дужника да плаћа доказана.

Рјешење о отварању поступка

Члан 49.

(1) Ако се стечајни поступак отвори, стечајни судија именује стечајног управника.

(2) Рјешење о отварању стечајног поступка садржи:

1. фирму или лично име, пословно сједиште или адресу пребивалишта стечајног дужника,
2. лично име и адресу стечајног управника,
3. датум и сат отварања стечајног поступка.

(3) Ако сат отварања стечајног поступка није наведен, тренутком отварања се сматра подне оног дана када је донесено рјешење.

Позиви повјериоцима и дужницима

Члан 50.

(1) У рјешењу о отварању стечајног поступка позивају се повјериоци да у року од 30 дана пријаве код стечајног суда своја потраживања у складу са чланом 115.

(2) У рјешењу о отварању стечајног поступка позивају се повјериоци да стечајног управника у року од 30 дана обавијесте која права осигурања потражују на предметима имовине стечајног дужника. Потребно је навести предмет на коме се потражује право осигурања, врста и разлог настанка права осигурања као и осигурано потраживање.

(3) У рјешењу о отварању стечајног поступка позивају се лица која имају обавезе према стечајном дужнику да их без одлагања извршавају према стечајном дужнику.

Одређивање рочишта

Члан 51.

(1) У рјешењу за отварање стечајног поступка стечајни судија одређује рочишта за:

1. Скупштину повјерилаца, на којој се на основу извјештаја стечајног управника одлучује о даљем току стечајног поступка (извјештајно рочиште). Скупштина повјерилаца која је сазвана да би саслушала извјештај стечајног управника (извјештајно рочиште) не смије се одржати прије рочишта за испитивање потраживања, а ни касније од 15 дана од рочишта за испитивање поднесених потраживања.
2. Скупштину повјерилаца на којој се испитују пријављена потраживања (рочиште за испитивање). Период између истека рока за пријаве и рочишта за испитивање треба да износи најмање осам дана, а највише 30 дана.

(2) Рочишта се могу одржати истовремено.

Објављивање рјешења о отварању стечаја

Члан 52.

(1) Стечајни суд је дужан на дан доношења рјешења истицањем на огласну таблу суда јавно огласити рјешење о отварању стечајног поступка. Оглас се мора објавити и у „Службеном гласнику Републике Српске“.

(2) Копија рјешења се доставља надлежном тужилаштву. Надлежно тужилаштво се такође обавјештава ако до отварања стечајног поступка не дође услед недостатка масе.

(3) Рјешење из става 1. овог члана, које се односи на предузећа организована као акционарска друштва, доставља се берзи на којој се тргује акцијама тог предузећа, у писменој или електронској форми, најкасније сљедећег дана од дана доношења.

Јавни регистри

Члан 53.

Ако су стечајни дужник или предмети његове имовине уписани у јавне регистре, стечајни суд је дужан наредити сљедеће уписе у одговарајуће регистре:

1. упис отварања стечајног поступка,
2. упис одбијања приједлога за отварање услед недостатка масе у случају да је стечајни дужник правно лице које одбијањем услед недостатка масе престаје постојати,
3. упис окончања стечајног поступка.

Жалба против рјешења о отварању стечајног поступка

Члан 54.

(1) Ако приједлог за отварање стечајног поступка буде одбијен, подносилац приједлога може уложити жалбу, а ако приједлог буде прихваћен, жалбу може уложити стечајни дужник.

(2) Жалба из предходног става не одлаже извршење рјешења.

(3) Правоснажна одлука о укидању рјешења о отварању стечајног поступка се јавно оглашава. Посљедице које је проузроковало укинута рјешење овог става остају на снази. На одговарајући начин се примјењује члан 52. став 1. овог закона.

4. ПРАВНЕ ПОСЉЕДИЦЕ ОТВАРАЊА СТЕЧАЈНОГ ПОСТУПКА

а) Опште дејство отварања стечајног поступка

Прелазак права управљања и располагања

Члан 55.

Отварањем стечајног поступка права стечајног дужника да управља и располаже имовином која припада стечајној маси, као и права органа, прокуристе, заступника и пуномоћника стечајног дужника прелазе на стечајног управника.

Располагања стечајног дужника

Члан 56.

(1) Располагања стечајног дужника предметом стечајне масе након отварања стечајног поступка без правног су учинка, осим оних располагања за која вриједе општа правила о заштити повјерења у земљишне књиге и друге одговарајуће јавне регистре. Стечајни управник може захтијевати поврат предмета располагања, а друга страна има право на поврат извршене протучинидбе, уколико та протучинидба још постоји у стечајној маси.

(2) За располагања стечајног дужника учињена на дан отварања стечајног поступка претпоставља се да су извршена након отварања стечајног поступка.

Чинидбе у корист стечајног дужника

Члан 57.

(1) Ако након отварања стечајног поступка неко непосредно испуни обавезу стечајном дужнику, ослобађа се своје обавезе да изврши чинидбу стечајном управнику само ако у вријеме извршења није знао за отварање стечајног поступка.

(2) Претпоставља се да лице које је извршило обавезу прије јавног оглашавања отварања стечајног поступка није знало за отварање стечајног поступка.

Подјела имовине правне заједнице

Члан 58.

(1) Ако је стечајни дужник у правној заједници са трећим лицем (као нпр. сувласништво, заједничко власништво, ортаклук) развргнуће правне заједнице спроводи се изван стечајног поступка.

(2) Из дијела стечајног дужника, добијеног развргнућем заједнице, може се тражити одвојено намирење обавеза које су проистекле из односа правне заједнице.

(3) У стечајном поступку су без учинка уговорне одредбе којима се у правним заједницама из става 1. овог члана искључује трајно или за одређено вријеме право да се захтијева развргнуће заједнице или којима се за то одређује посебан отказни рок.

Преузимање спорова

Члан 59.

(1) Отварањем стечајног поступка прекидају се судски поступци и поступци пред арбитражама, уколико се односе на стечајну масу. Прекид траје до закључења стечајног поступка, уколико се правни спор прије тога не настави у складу са одредбама овог члана.

(2) Правне спорове о имовини која припада стечајној маси, у којима је стечајни дужник тужилац и који су у вријеме отварања стечајног поступка у току, стечајни управник и противна странка у спору могу наставити у оном стању у којем се налазе.

(3) Правне спорове који теку у вријеме отварања стечајног поступка и у којима је стечајни дужник тужени, може преузети и стечајни управник и противна странка, ако се тичу:

1. излучења неког предмета из стечајне масе,
2. одвојеног намирења, или
3. дугова стечајне масе.

(4) Правне спорове који се односе на стечајна потраживања повјерилац може наставити тек ако стечајни управник на рочишту за испитивање та потраживања оспори.

(5) Ако стечајни управник одмах призна захтјев, противник може остваривати право на накнаду трошкова парничног поступка само као стечајни повјерилац.

Потраживања стечајних повјерилаца

Члан 60.

Стечајни повјериоци могу своја потраживања према стечајном дужнику остваривати само у стечајном поступку.

Извршење прије отварања поступка

Члан 61.

Ако стечајни повјерилац у току посљедњих 60 дана прије подношења предлога за отварање стечајног поступка или након тога путем принудног извршења или присилним судским осигурањем стекне различно право или неко друго обезбјеђење на имовини стечајног дужника која улази у стечајну масу, то право обезбјеђења отварањем стечајног поступка престаје.

Забрана извршења и осигурања

Члан 62.

(1) Након отварања стечајног поступка стечајни повјериоци не могу против стечајног дужника тражити принудно извршење нити тражити осигурање на дијеловима имовине која улази у стечајну масу.

(2) Поступци из става 1. овог члана који су у току у вријеме отварања стечајног поступка прекидају се.

(3) Стечајни судија одлучује о приговорима који буду поднесени на основу одредаба става 1. овог члана против допуштености принудног извршења.

(4) Разлучни повјериоци могу своја осигурана потраживања остваривати засебно, по правилима извршног поступка, уз претходну сагласност стечајног управника

(5) Ради добијања сагласности из претходног става, различни повјериоци подносе захтјев стечајном управнику у року од 30 дана од дана одржавања извјештајног рочишта, а стечајни управник је дужан одлучити по том захтјеву у року од 15 дана по његовом пријему, уз претходно прибављено мишљење Одбора повјерилаца. Ако се стечајни управник не изјасни у предвиђеном року по захтјеву различног повјериоца, сматраће се да је сагласност на захтјев дата.

(6) Ако стечајни управник, по захтјеву различног повјериоца из става 3. овог члана, одлучи негативно, предузеће у стечају преузима одговорност за штету коју би различни повјерилац због тога претрпио.

(7) Након пријема приједлога за извршење различног повјериоца, суд може одлучити да се не покреће извршни поступак у складу с претходним ставом овог члана или да извршење одложи ако управник обезбједи одговарајућу заштиту потраживања различног повјериоца. Одговарајућа заштита различног потраживања представља заштиту која је призната одлуком суда при чему је вриједност гаранције довољна, тако да одлагање извршног поступка неће довести до тога да ће повјерилац бити оштећен на било који начин.

Забрана извршења ради остваривања потраживања према стечајној маси

Члан 63.

(1) Принудно извршење ради остваривања дугова стечајне масе који нису засновани правном радњом стечајног управника није допуштено у року од шест мјесеци од отварања стечајног поступка.

(2) Одредба става 1. овог члана не односи се на:

1. обавезе стечајне масе из двостранообавезног уговора чије је испуњење изабрао стечајни управник,
2. обавезе из трајног облигационог односа по истеку првог рока у коме је стечајни управник могао да откаже уговор у складу са овим законом,
3. обавезе из радног или другог трајног облигационог односа, уколико је стечајни управник тражио испуњење протучинидбе у корист стечајне масе.

Искључивање стицања права на имовини која улази у стечајну масу

Члан 64.

(1) Након отварања стечајног поступка не могу се ваљано стицати права на дијеловима имовине која улази у стечајну масу, чак и у случају да се то стицање не темељи на располагању стечајног дужника ни на принудном извршењу или осигурању у корист стечајног повјериоца.

(2) Одредбе става 1. овог члана се не односе на случајеве стицања повјерењем у земљишне књиге и друге јавне регистре.

Забрана поште

Члан 65.

(1) Уколико се то чини потребним да би се разјасниле или спријечиле правне радње стечајног дужника које су штетне за повјериоце, стечајни судија на захтјев стечајног управника или по службеној дужности доноси рјешење да се одређене или све поштанске пошиљке за стечајног дужника морају достављати стечајном управнику. Наведено рјешење мора бити образложено.

(2) Стечајни управник је овлашћен отварати пошиљке које су му достављене. Пошиљке чији се садржај не односи на стечајну масу без одлагања се морају доставити стечајном дужнику. Приспјела пошта се протоколише по правилима о канцеларијском пословању и евидентира њен пријем и њено уручење насловљеном лицу.

(3) Против рјешења о забрани поште стечајни дужник може уложити жалбу. Стечајни судија је дужан да укине рјешење након саслушања стечајног управника, уколико претпоставке за њу престану да постоје.

Дужникове обавезе обавјештавања и сарадње

Члан 66.

(1) Стечајни дужник је обавезан стечајном суду, стечајном управнику, одбору повјерилаца и по наређењу стечајног судије, скупштини повјерилаца давати обавјештења о свим околностима које се односе на поступак.

(2) Обавјештења дата према одредбама става 1. овог члана се могу користити у кривичном или прекршајном поступку против стечајног дужника или његових блиских сродника само уз његов пристанак.

(3) Стечајни дужник је дужан стечајном управнику предати сву потребну документацију и помагати му при испуњењу његових задатака.

(4) Стечајни дужник је обавезан да се по наређењу стечајног судије у свако доба стави на располагање да би испуњавао своје обавезе обавјештавања и сарадње. Он је дужан да се уздржава од свих радњи које су противне испуњавању ових обавеза.

(5) Ако се то за прибављање истинитих исказа чини потребним, стечајни судија ће наложити стечајном дужнику да на записник пред стечајним судијом изјави да је тражену информацију дао тачно и потпуно према најбољем знању и савјести.

(6) Стечајни судија може против стечајног дужника да одреди принудне мјере у случају да:

1. стечајни дужник одбија давање информације или изјаве о потпуности датих података или сарадњу са стечајним управником у испуњавању његових задатака,
2. упркос налогу суда избјегава или намјерава избјећи давање обавјештења и сарадњу, а нарочито ако унаточ забране удаљавања врши припреме за бјекство,
3. ако је то потребно да би се спријечиле радње стечајног дужника које су противне испуњавању његових обавеза обавјештавања и судјеловања, а нарочито ради обезбјеђења стечајне масе.

(7) Одређивање средстава принуде, њихово спровођење као и правни лијекови против одређивања средстава принуде врши се на основу члана 10. ст. 2. до 5. овог закона.

Заступници органа. Службеници

Члан 67.

У случају да је стечајни дужник правно лице, одредбе чл. 65. и 66. овог закона сходно се примјењују на чланове његове управе или надзорног органа као и на чланове који одговарају својом имовином у случају да

су овлашћени за заступање. Претходна одредба се не односи на лица која су наведене функције напустила прије више од двије године прије подношења приједлога за отварање стечајног поступка.

Лична одговорност чланова друштва

Члан 68.

Ако је стечајни поступак отворен над друштвом чији чланови лично одговарају за обавезе друштва, захтјеве против чланова друштва по основу њихове личне одговорности, који произилазе из одредби овог или неког другог закона за вријеме стечајног поступка може остваривати само стечајни управник.

б) Испуњење правних послова

Право стечајног управника на избор

Члан 69.

(1) Стечајни управник може, ако стечајни дужник или његов сауговорач у вријеме отварања стечајног поступка нису испунили или нису у потпуности испунили неки двостранообавезујући уговор, умјесто стечајног дужника да испуни уговор и да захтијева испуњење од друге стране.

(2) Стечајни управник је дужан без одлагања изјавити да ли намјерава затражити испуњење уговора ако га друга страна позове на вршење права избора. У противном, стечајни управник не може захтијевати испуњење.

(3) Ако стечајни управник одбије испуњење, друга страна може да остварује своје потраживање због неиспуњења само као стечајни повјерилац.

Фиксни послови

Члан 70.

(1) Ако је вријеме испуњења обавеза из фиксног уговора наступило после отварања стечајног поступка, не може се бирати испуњење.

(2) Друга уговорна страна стечајног дужника може тражити накнаду због неиспуњења, као стечајни повјерилац.

(3) Накнада због неиспуњења састоји се у разлици између уговорене и тржишне цијене која у мјесту испуњења важи за фиксне уговоре на дан отварања стечајног поступка.

Дјељиве чинидбе

Члан 71.

Ако је дугована чинидба дјељива, те ако је друга уговорна страна своју чинидбу у вријеме отварања стечајног поступка већ дјелимично испунила, она ће своје потраживање на протучинидбу која одговара њеној дјелимично испуњеној чинидби моћи остварити као стечајни повјерилац, чак и у случају да стечајни управник захтијева испуњење преосталог дијела чинидбе. Друга уговорна страна нема право због неиспуњења њеног права на протучинидбу из стечајне масе захтијевати поврат онога што је дјелимичним испуњењем њене чинидбе прешло у имовину стечајног дужника прије отварања стечајног поступка.

Предбиљежба

Члан 72.

(1) Уколико је у земљишну књигу уписана предбиљежба ради осигурања захтјева за стицање или укидање права на некој дужниковој некретнини или на неком праву уписаном у корист стечајног дужника или ради осигурања захтјева за промјену садржаја или реда тог права, повјерилац своје потраживање може намирити као повјерилац стечајне масе. Исто вриједи и ако је стечајни дужник преузео даље обавезе према повјериоцу, па их у цијелости или дјелимично није испунио.

(2) Одредба става 1. овог члана се примјењује на одговарајући начин и на предбиљежбе уписане у друге јавне регистре, као што су нпр. уписник бродова и авиона.

Задржавање права власништва

Члан 73.

(1) Ако је стечајни дужник прије отварања стечајног поступка покретну ствар продао уз задржавање права власништва и купцу ствар предао у посјед, купац може да тражи испуњење уговора о продаји. Исто вриједи и ако је стечајни дужник преузео и даље обавезе према купцу, те их у цијелости или дјелимично није испунио.

(2) Ако је прије отварања стечајног поступка стечајни дужник покретну ствар купио уз задржавање права власништва и ствар од продавца добио у посјед, стечајни управник има право на избор у складу са одредбама члана 69. овог закона.

Најамни и закупни односи над непокретним предметима

Члан 74.

(1) Најамни и закупни односи стечајног дужника над непокретним предметима или просторијама постоје и даље са дејством за стечајну масу.

(2) Права која се односе на вријеме прије отварања стечајног поступка друга уговорна страна може остваривати само као стечајни повјерилац.

Стечајни дужник као најмодавац или закуподавац

Члан 75.

(1) Ако је стечајни дужник као најмодавац или закуподавац некретнине или просторије прије отварања стечајног поступка располагао потраживањима из најамног и закупног односа за неко касније вријеме, та располагања су дјелотворна само у мјери у којој се односе на најамнину, односно закупнину за календарски мјесец који тече у вријеме отварања стечајног поступка. Ако је отварање стечајног поступка услиједило након петнаестог дана у мјесецу, располагање производи правни учинак и за сљедећи календарски мјесец.

(2) Располагање из става 1. овог члана сматра се нарочито наплата најамнине или закупнине. Располагање путем принудног извршења изједначено је са располагањем на основу уговора.

(3) Најмопримац или купац може потраживање најамнине, односно закупнине за период наведен у ставу 1. овог члана пребити са потраживањем које му припада према стечајном дужнику. Одредба овог става не утиче на примјену одредаба из чл. 82. и 83. тачака 2. до 4. овог закона.

Стечајни дужник као најмопримац и купац

Члан 76.

(1) Најам или закуп некретнине или просторије у коју је стечајни дужник ушао као најмопримац или закупопримац, стечајни управник може отказати без обзира на уговорено трајање уговора на крају сваког мјесеца уз отказни рок од два мјесеца. Ако стечајни управник изјави отказ, друга страна може као стечајни повјерилац да захтијева накнаду штете настале пријевременим престанком уговорног односа.

(2) Ако стечајни дужник у вријеме отварања стечајног поступка није ступио у посјед некретнине или просторије, стечајни управник и друга страна могу да одустану од уговора. Ако стечајни управник одустане од уговора, друга уговорна страна може као стечајни повјерилац захтијевати накнаду штете настале пријевременим престанком уговорног односа. Свака страна је дужна у року од петнаест дана обавијестити другу страну о томе да ли намјерава одустати од уговора, у противном губи право на одустанак од уговора.

Забрана отказа уговора о најму и закупу

Члан 77.

Најамни или закупни однос који је стечајни дужник засновао као најмопримац или купац друга страна не може отказати након приједлога за отварање стечајног поступка:

1. због доцње у плаћању најамнине или закупнине која је наступила у вријеме прије подношења приједлога за отварање стечајног поступка,
2. због погоршања имовинских односа стечајног дужника.

Уговори о раду

Члан 78.

(1) Даном отварања стечајног поступка престају уговори о раду радника стечајног дужника. Стечајни

управник писмено обавјештава раднике о престанку радног односа.

(2) Стечајни управник може закључити нове уговоре о раду са лицима која су потребна за наставак пословања или одвијање стечајног поступка.

(3) Захтјеви који за раднике могу настати на основу престанка уговора о раду, као што су накнада штете због пријевременог престанка уговора о раду или отпремнина, могу се остваривати само као стечајна потраживања општег исплатног реда у складу са чланом 36. овог закона.

Престанак налога и уговора о обављању послова

Члан 79.

(1) Налог стечајног дужника који се односи на имовину која улази у стечајну масу престаје отварањем стечајног поступка.

(2) Налогопримац је дужан ради отклањања штете да настави с обављањем посла и након отварања стечајног поступка све док стечајни управник не преузме обављање посла. Сматра се да налог у том смислу и даље постоји. Потраживања налогопримца у вези са наведеним настављањем обављања посла намирују се као потраживања повјерилаца стечајне масе.

(3) Ако налогопримац, који без своје кривице није сазнао за отварање стечајног поступка, настави са обављањем посла, сматраће се да је налог био и даље на снази. Налогопримац намирује потраживања у вези са настављањем обављања посла као стечајни повјерилац.

Престанак пуномоћи

Члан 80.

(1) Пуномоћ стечајног дужника која се односи на имовину која улази у стечајну масу, престаје отварањем стечајног поступка.

(2) Ако налог или уговор о обављању послова према члану 79. став 2. овог закона даље постоји, сматра се да даље постоји и пуномоћ дата на основу тог уговорног односа.

(3) Пуномоћник који без своје кривице не зна за отварање поступка не одговара за штету, ако законом није другачије одређено.

Недопуштене одредбе уговора

Члан 81.

Ништаве су уговорне одредбе којима се унапријед искључује или ограничава примјена одредаба чл. 69. до 80. овог закона.

в) Пребијање и побијање

Допуштеност пребијања потраживања

Члан 82.

(1) Ако је стечајни повјерилац у вријеме отварања стечајног поступка имао на основу закона или уговора право на пребијање, отварање стечајног поступка нема утицаја на то његово право.

(2) Ако је у вријеме отварања стечајног поступка потраживање које се треба пребити везано за одложни услов, до пребијања ће доћи тек када се тај услов испуни. Повјерилац који има потраживање под одложним условом може спријечити реализацију протупотраживања стечајног управника ако пружи одговарајуће обезбјеђење.

(3) Пребијање није искључено тиме што потраживања гласе на различите валуте или обрачунске јединице, ако се ове валуте или обрачунске јединице у мјесту плаћања потраживања са којим се врши пребијање могу слободно мијењати. Прерачунавање се врши према курсној вриједности која вриједи у мјесту плаћања у вријеме добијања изјаве о пребијању.

Недопуштеност пребијања потраживања

Члан 83.

Пребијање потраживања је недопуштено:

1. ако је обавеза стечајног повјериоца према стечајној маси настала након отварања стечајног поступка,
2. ако је стечајни повјерилац своје потраживање након отварања поступка стекао од неког другог повјериоца,
3. ако је стечајни повјерилац стекао могућност пребијања правном радњом која се може побијати,
4. ако повјерилац, чије потраживање треба бити испуњено из имовине стечајног дужника која не улази у стечајну масу, дугује нешто стечајној маси,
5. ако је повјерилац повезано лице у смислу члана 91. овог закона, а стечајном дужнику према том лицу припада неко потраживање које је настало или доспјело у периоду од шест мјесеци прије подношења предлога за отварање стечајног поступка, осим ако повјерилац не докаже да у тренутку настанка могућности пребијања није знао за пријетећу платежну неспособност или насталу платежну неспособност стечајног дужника.

Општа одредба о побијању

Члан 84.

- (1) У складу са одредбама овог закона побијати се могу правне радње предузете прије отварања стечајног поступка којима се ремети равномјерно намирење повјерилаца (оштећење повјерилаца), односно којима се поједини повјериоци стављају у повољнији положај (погодовање повјерилаца).
- (2) Правна радња се сматра предузетом у тренутку у коме наступају њена правна дјества. Код правне радње ограничене роком или условом не узима се у обзир наступање услова или рока.
- (3) Са правном радњом је изједначено пропуштање као и мјере принудног извршења.

Општи разлози побијања

Члан 85.

- (1) Побијати се може правна радња која је дала или омогућила стечајном повјериоцу осигурање или намирење:
 1. ако је предузета у последњих шест мјесеци прије подношења приједлога за отварање стечајног поступка, ако је у вријеме радње стечајни дужник био платежно неспособан или ако је повјерилац у то вријеме знао за платежну неспособност или то из грубе непажње није знао, или
 2. ако је предузета након подношења приједлога за отварање стечајног поступка и ако је повјерилац у вријеме радње знао за платежну неспособност или за приједлог за отварање стечајног поступка или то из грубе непажње није знао.
- (2) Побијати се може правна радња која је дала или омогућила стечајном повјериоцу неубичајено осигурање или намирење, као што је намирење које он није или није на тај начин или у то вријеме имао право захтијевати:
 1. ако је правна радња предузета у последњем мјесецу прије подношења приједлога за отварање стечајног поступка или након подношења овог приједлога,
 2. ако је правна радња предузета у току трећег или другог мјесеца прије подношења предлога за отварање стечајног поступка и стечајни дужник је у вријеме правне радње био платежно неспособан.
- (3) Сматраће се да је повјерилац знао за неспособност за плаћање или за приједлог за отварање стечајног поступка ако је знао за околности из којих се нужно морало закључити да постоји неспособност за плаћање или да је поднесен приједлог за отварање стечајног поступка.
- (4) За лице које је са стечајним дужником било повезано у вријеме предузимања правне радње сходно одредби члана 91. овог закона претпоставља се да је знало за неспособност за плаћање или приједлог за отварање стечајног поступка.

Побијање правних радњи без накнаде

Члан 86.

- (1) Правна радња стечајног дужника без накнаде или уз незнатну накнаду може се побијати, осим ако је предузета пет година прије подношења приједлога за отварање стечајног поступка.
- (2) Сматра се да је правна радња без накнаде или уз незнатну накнаду када је стечајни дужник одустао од неке имовинске вриједности а да за то није примио одговарајућу протучинидбу као накнаду.
- (3) Ако се ради о уобичајеном пригодном поклону незнатне вриједности, радња се не може побијати.

Намјерно оштећење

Члан 87.

Побијати се може правна радња стечајног дужника коју је он предузео у последњих пет година прије подношења приједлога за отварање стечајног поступка или након тога са намјером да оштети повјериоца, под условом да је друга уговорна страна знала у вријеме предузимања радње за намјеру стечајног дужника. Претпоставља се да је друга страна знала за намјеру ако је знала да стечајном дужнику пријети неспособност за плаћање и да се радњом оштећују повјериоци.

Зајам којим се надомјештава капитал

Члан 88.

- (1) Зајам којим се надомјештава капитал постоји ако неки члан друштва у одређеном времену када је наступила криза друштва, друштву одобри зајам, у коме би понашање чланова друштва као добрих привредника налагало уношење властитог капитала, а не одобравање зајма. Исто вриједи и за друге правне радње које у економском погледу одговарају одобравању зајма.
- (2) Побојна је правна радња којом се за потраживање члана друштва за враћање зајма којим се надомјешта капитал или за неко њему одговарајуће потраживање дало осигурање, и то ако је радња била предузета у последњих пет година прије подношења приједлога за отварање стечајног поступка или након тога.
- (3) Побојна је правна радња којом је за потраживање неког члана друштва на поврат зајма који надомјешта капитал осигурано намирење, ако је радња била предузета у последњој години прије подношења приједлога за отварање стечајног поступка или након тога.

Покретање поступка побијања

Члан 89.

- (1) Овлашћен на побијање правних радњи из члана 84. овог закона је стечајни управник у име стечајног дужника.
- (2) Правне радње могу побијати и повјериоци, под условом да стечајни управник на позив повјериоца не покрене парницу у року од тридесет дана од дана пријема позива од повјериоца.
- (3) Тужба за побијање правних радњи може се поднијети у року од двије године од отварања стечајног поступка. Правна радња може се побијати и истицањем противтужбе или приговора у парници и у том случају не важи наведени рок.
- (4) Тужба из става 1. овог члана подноси се против лица према коме је или у чију корист је побојна радња предузета.
- (5) Ако се захтјев за побијање правне радње прихвати, побијана правна радња је без учинка према стечајној маси и противна је страна дужна вратити у стечајну масу све имовинске користи стечене на основу побијане радње.
- (6) Прималац чинидбе без накнаде или уз незнатну накнаду мора вратити оно што је примио само ако је тиме обogaћен, осим ако је знао или је морао знати да се таквом чинидбом оштећују повјериоци.

Протузактјевни противника побијања

Члан 90.

- (1) Ако противник побијања врати оно што је стекао на основу побојне радње, његово потраживање поново

оживљава.

(2) Протучинидба ће се исплатити из стечајне масе ако је она још присутна у маси и може се издвојити из ње, или ако је маса обогаћена за вриједност те чинидбе. Противник побијања може своје право на поврат протучинидбе да остварује као стечајни повјерилац.

Повезана лица

Члан 91.

(1) Повезаним лицима стечајног дужника појединца у смислу овог закона сматрају се:

1. брачни друг стечајног дужника, чак и ако је брак склопљен тек након правне радње или ако је престао у посљедњој години прије предузимања радње,
2. сродници стечајног дужника или брачног друга из тачке 1. овог става у правој линији, те браћа и сестре, односно полубраћа и полусестре стечајног дужника или брачног друга из тачке 1. овог става, као и брачни другови тих особа,
3. лица која живе у домаћинству са стечајним дужником или су у посљедњој години која је претходила радњи живјела у домаћинству са стечајним дужником.

(2) Повезаним лицима стечајног дужника или правног лица у смислу овог закона сматрају се:

1. чланови управних и надзорних тијела и лично одговорни чланови стечајног дужника, као и лица која у капиталу стечајног дужника судјелују с више од 10 %,
2. лице или друштво које због своје положајно-правне или радно-уговорне везе са стечајним дужником имају прилику бити упознати с привредним положајем стечајног дужника,
3. лице које стоји у личној вези описаној у ставу 1. овог члана са једним од лица наведеним под тачком 1. или 2. овога става законом обавезне на чување тајне о пословима стечајног дужника,
4. трећа лица која су фактички у позицији да на стечајног дужника врше утицај који је изједначен са утицајем члана друштва са већинским удјелом или органа за заступање. Ако се код наведених трећих лица ради о правним лицима или ортаклуцима, ово вриједи и за органе овлаштене за заступање трећег лица.

5. УПРАВЉАЊЕ И УНОВЧАВАЊЕ СТЕЧАЈНЕ МАСЕ

а) Обезбјеђење стечајне масе

Преузимање стечајне масе

Члан 92.

(1) Након отварања стечајног поступка стечајни управник је дужан ући у посјед цјелокупне имовине која улази у стечајну масу и њоме управљати.

(2) Стечајни управник може на основу извршног рјешења о отварању стечајног поступка захтијевати од суда да нареди стечајном дужнику предају ствари и одреди извршење радње којима ће се та наредба присилно остварити. Уз налог за предају суд може по службеној дужности одредити и мјере присиле против заступника који по закону заступа дужника-правно лице или дужника-појединца из члана 66. овог закона.

Рачуни стечајног дужника

Члан 93.

(1) Даном отварања стечајног поступка гасе се рачуни стечајног дужника и престају права лица која су била овлашћена да располажу имовином стечајног дужника на тим рачунима.

(2) Стечајни управник ће отворити нове рачуне стечајног дужника и одредити лица која ће бити овлашћена да располажу средствима на тим рачунима.

(3) Средства са угашених рачуна пренијеће се на нове рачуне.

Фирма стечајног дужника

Члан 94.

Након отварања стечајног поступка, уз фирму или назив стечајног дужника додаје се ознака "у стечају".

Предмети од вриједности

Члан 95.

(1) Одбор повјерилаца може одредити гдје ће се и под којим условима похранити или уложити готов новац, вриједносни папири и драгоцјености. Одлуку о похрањивању или улагању наведених ствари од вриједности може да донесе стечајни судија ако одбор повјерилаца није основан или ако још није донио одговарајућу одлуку.

(2) Ако је основан одбор повјерилаца, стечајни управник има право да преузме похрањени или уложени новац, вриједносне папире или драгоцјености само ако признаницу заједно са њим потпише један члан одбора повјерилаца. Упутства које је стечајни управник дао у погледу похрањивања или улагања имају правно дејство само ако их је потписао и један члан одбора повјерилаца.

(3) Скупштина повјерилаца може у погледу похрањивања и улагања донијети одлуку која одступа од правила из ст. 1. и 2. овог члана.

Печаћење

Члан 96.

Стечајни управник може ради обезбјеђења ствари које улазе у стечајну масу затражити да службено лице суда попише и запечати дужникове ствари.

Попис предмета стечајне масе

Члан 97.

(1) Стечајни управник дужан је да састави попис предмета стечајне масе.

(2) За сваки предмет потребно је навести његову вриједност. Ако вриједност овиси о томе хоће ли дужниково предузеће наставити пословање или не, потребно је навести обе вриједности. Ако је то потребно, процјена појединих дијелова имовине може да се повјери вјештацима.

Попис повјерилаца

Члан 98.

(1) Стечајни управник дужан је да састави попис свих дужникових повјерилаца за које је сазнао из књиге и пословне документације стечајног дужника, пријаве њихових тражбина или на који други начин.

(2) У попису се одвојено воде повјериоци са правом одвојеног намирења и стечајни повјериоци разврстани по појединим исплатним редовима. За сваког повјериоца потребно је навести адресу као и основ и износ његовог потраживања. За различне повјериоце потребно је додатно означити и предмет на којем постоји различно право и вјероватну висину износа за који повјерилац неће бити одвојено намирен. Састављање пописа повјерилаца стечајни управник може, по потреби, да повјери и вјештацима.

(3) У попису ће се навести које су могућности за пребијање. Потребно је процијенити и висину обавеза стечајне масе за случај застопног и непрекинутог уновчења имовине стечајног дужника.

Преглед имовине

Члан 99.

(1) У року који не може бити дужи од 45 дана од дана именована, стечајни управник је дужан направити уређен преглед у коме се набрајају и међусобно уређују предмети који чине стечајну масу и обавезе стечајног дужника са стањем на дан отварања стечајног поступка. Преглед имовине мора садржавати процјену са којим дијелом стечајне масе се може рачунати у стечајном поступку за намирење повјерилаца стечајног дужника.

(2) Стечајни судија ће на захтјев стечајног управника или неког повјериоца наложити одговорним лицима стечајног дужника да након сачињавања прегледа имовине да изјаву пред стечајним судијом о томе да ли су у прегледу имовине у потпуности наведени предмети и обавезе.

Стављање пописа и прегледа на увид

Члан 100.

Попис предмета стечајне масе и попис повјерилаца као и преглед имовине стечајни управник је дужан да изложи у службеним просторијама суда најкасније осам дана прије извјештајног рочишта.

Пословне књиге и пореске обавезе

Члан 101.

- (1) Пословне књиге стечајног дужника послије отварања стечајног поступка води стечајни управник или лице које он одреди.
- (2) Отварањем стечајног поступка започиње нова пословна година. Вријеме до извјештајног рочишта не урачунава се у законске рокове за састављање и објављивање завршног рачуна.
- (3) Ревизора за оцјену завршног рачуна у стечајном поступку поставља стечајни судија након што је омогућио стечајном управнику и одбору повјерилаца да се изјасне о лицу које треба да буде постављено за ревизора.

б) Одлука о уновчењу стечајне масе

Извјештајно рочиште

Члан 102.

- (1) На извјештајном рочишту стечајни управник је дужан да поднесе извјештај о економском стању стечајног дужника и узроцима тог стања. Стечајни управник је посебно дужан да се изјасни да ли постоје изгледи да се пословање стечајног дужника настави у потпуности или дјелимично, које могућности постоје за приједлог реорганизације и које би посљедице у датом случају наступиле по намирење повјерилаца.
- (2) Стечајном дужнику и повјериоцима ће се на извјештајном рочишту омогућити да се изјасне о извјештају стечајног управника.

Одлука о даљем пословању стечајног дужника

Члан 103.

- (1) Скупштина повјерилаца одлучује на извјештајном рочишту да ли ће се пословање стечајног дужника обуставити или привремено наставити. Повјериоци могу стечајном управнику дати налог да изради приједлог реорганизације и одредити циљ који се планом реорганизације има постићи. Повјериоци могу на каснијим рочиштима мијењати своје одлуке.
- (2) Скупштина повјерилаца одређује начин и услове уновчавања дужникове имовине.

Обустава пословања прије одлуке повјерилаца

Члан 104.

- (1) Ако стечајни управник сматра да пословање стечајног дужника треба обуставити прије извјештајног рочишта, дужан је прибавити сагласност одбора повјерилаца, ако је он основан.
- (2) Прије него што одбор повјерилаца донесе одлуку о обустави пословања или ако одбор повјерилаца није основан, стечајни управник је прије обуставе пословања дужан о томе да обавијести стечајног дужника. Стечајни судија ће на захтјев стечајног дужника и након што саслуша стечајног управника, забранити обуставу пословања, ако се одлука о томе без знатног смањења стечајне масе може одгодити до извјештајног рочишта.

Уновчавање стечајне масе

Члан 105.

- (1) Након извјештајног рочишта стечајни управник је дужан без одлагања уновчити имовину која улази у стечајну масу, ако то није у супротности са одлуком скупштине повјерилаца.
- (2) Приликом уновчења имовине стечајне масе стечајни управник је дужан да се придржава одлуке

скупштине или одбора повјерилаца о условима и начину продаје.

Члан 106.

Стечајни управник имовину продаје у фактичком и правном стању у каквом се та имовина налази у моменту продаје и на купца преноси обим права којим стечајни дужник располаже у моменту продаје.

Уновчавање непокретних предмета

Члан 107.

(1) Некретнине се уновчавају по прописима о принудном извршењу. Обезбјеђење одређује стечајни управник и оно не може износити више од 10% процијењене вриједности предмета продаје, с тим да тај износ не може бити већи од 50.000,00 КМ.

(2) Скупштина повјерилаца може утврдити и друге услове продаје, како што је најнижа продајна цијена испод које се не може имовина уновчити, а може и обавезати купца да настави обављати привредне дјелатности, да запосли одређени број радника, изврши инвестициона улагања и др.

(3) Ако се не успије уновчити имовина на три јавне продаје, према условима из става 1, стечајни управник ће уновчити имовину према одредбама Закона о извршном поступку.

(4) Ако је покушај уновчења одређене некретнине остао безуспјешан, стечајни управник може ту некретнину да издвоји из стечајне масе тако што ће је предати повјериоцима сразмјерно њиховим потраживањима, ако је они прихвате.

(5) Имовина која се није могла распоредити повјериоцима у смислу става 4. овог члана предаје се лицима која имају удјела у стечајном дужнику ако је он правно лице, односно дужнику-појединцу.

(6) Ако су некретнине оптерећене различним правом, за продају непосредном погодбом потребна је сагласност различног повјериоца. Из дијела добивеног продајом који припада различном повјериоцу издваја се 5 % за стечајну масу.

(7) Разлучни повјерилац има право погледати ствар.

Уновчавање покретних ствари и права

Члан 108.

(1) Стечајни управник може уновчити покретне ствари на којима постоји различно право јавним надметањем или слободном погодбом, ако ту ствар има у свом посједу.

(2) Стечајни управник може наплатити или на други начин уновчити потраживање које је стечајни дужник уступио или заложно ради обезбјеђења неког права.

(3) Ако стечајни управник има право на уновчење покретне ствари у складу са ставом 1. овог члана, дужан је различном повјериоцу на његов захтјев дати обавјештење о стању те ствари. Умјесто обавјештења он може дозволити да повјерилац разгледа ствар.

(4) Ако је стечајни управник овлашћен за наплату потраживања, у складу са ставом 2. овог члана, дужан је различном повјериоцу на његов захтјев дати обавјештење о потраживању. Умјесто обавјештења, он може повјериоцу дозволити увид у књиге и пословну документацију стечајног дужника.

Обавијест о намјери отуђења

Члан 109.

(1) Прије него стечајни управник отуђи трећем лицу покретну ствар или право на чије уновчавање је овлашћен у складу са чланом 108. овог закона, дужан је различног повјериоца обавијестити на који начин намјерава да отуђи тај предмет. Он је дужан повјериоцу дати прилику да у року од осам дана предложи повољније уновчење предмета уз предочавање конкретне понуде са упутом на платежну способност купца.

(2) Ако различни повјерилац у року из става 1. овог члана или благовремено прије отуђења, предложи повољнију могућност уновчавања, стечајни управник је дужан искористити могућност уновчавања коју је

навео повјерилац или га довести у позицију као да ју је искористио.

(3) Друга могућност уновчавања може се састојати и у томе да различни повјерилац сам преузме предмет.

Подјела оствареног износа код покретних ствари на којим постоји различно право

Члан 110.

(1) Након што стечајни управник прода покретну ствар или право, остварени износ од продаје ће се најприје користити да се намире трошкови стечајне масе везани за идентификацију права и уновчавање. Остатак оствареног износа користиће се за намирење различних повјерилаца без одлагања.

(2) Ако је ствар поменута у члану 108. овог закона стечајни управник пренио на повјериоца, повјерилац ће бити обавезан да у стечајну масу уплати износ који је потребан за намирење трошкова утврђивања права потраживања и за плаћање пореза којима је таква продаја оптерећена.

(3) Трошкови из претходног става овог члана као и трошкови идентификације ствари и одређивања различних права везаних за њу, одређују се паушално у износу од 5 % од остварене продајне цијене.

(4) Ако стварни трошкови буду виши од паушалне стопе од 5%, одредиће се у стварној висини. Ако је због уновчавања стечајна маса оптерећена порезом, износ тог пореза додаје се трошковима уновчавања.

Заштита повјериоца од одуговлачења уновчавања

Члан 111.

Ако је стечајни управник овлашћен за уновчавање предмета на коме постоји различно право и ако одуговлачи уновчавање након извјештајног рочишта, повјериоцу се мора из стечајне масе надокнадити губитак вриједности његовог удјела у уновчавању.

Уновчавање од стране повјериоца

Члан 112.

(1) Повјерилац је овлашћен за уновчавање покретне ствари или потраживања на којима постоји различно право ако ту ствар има у посједу или ако му је стечајни управник препустио потраживање на уновчавање.

(2) На захтјев стечајног управника и након саслушања повјериоца стечајни судија може одредити рок, унутар којег повјерилац мора уновчити предмет. Након протеча тога рока право на уновчавање стиче стечајни управник.

Правне радње од посебне важности

Члан 113.

(1) Стечајни управник дужан је да прибави сагласност одбора повјерилаца за правне радње које су од посебне важности за стечајни поступак. Ако одбор повјерилаца није основан, сагласност даје скупштина повјерилаца.

(2) Сагласност из става 1. овог члана потребна је нарочито:

1. ако се намјерава отуђити предузеће или неки погон, робно складиште у цјелини, некретнина, бродови, авиони, удио стечајног дужника у неком другом предузећу које треба служити успостављању трајне везе са тим предузећем, или право на повремена примања,
2. ако се намјерава узети зајам, којим би стечајна маса била знатно оптерећена,
3. ако се намјерава покренути или преузети парница знатне вриједности предмета спора, ако се преузимање такве парнице намјерава одбити или се ради рјешавања или избјегавања такве парнице намјерава склопити нагодба или уговор о избраном суду.

Правна ваљаност радње

Члан 114.

Кршење одредбе члана 113. овог закона не утиче на правну ваљаност радње стечајног управника.

6. НАМИРЕЊЕ ПОВЈЕРИЛАЦА

Пријава потраживања

Члан 115.

- (1) Повјерилац писмено пријављује своја потраживања стечајном суду. У пријави се наводи:
 1. фирма и сједиште, односно име, пребивалиште или боравиште повјериоца,
 2. правни основ и износ потраживања,
 3. број жиро-рачуна или неког другог рачуна повјериоца.
- (2) Повјериоци који имају потраживања у иностраној валути пријављују их у домаћој валути.
- (3) Стечајни управник саставиће попис свих потраживања радника и ранијих радника стечајног дужника доспјелих до отварања стечаја и предочити им на потпис пријаву њихових потраживања у два примјерка. Радници и ранији радници могу пријавити разлику својих потраживања ако сматрају да пописом стечајног управника њихова потраживања нису у цијелости обухваћена.
- (4) Ако се пријављују потраживања о којима је у току парнични поступак, у пријави се наводи суд пред којим се води тај поступак уз навођење броја предмета.
- (5) Разлучни повјериоци означавају у пријави дио имовине стечајног дужника на који се односи њихов захтјев и износ до којег њихова потраживања по предвиђању неће бити покривена тим разлучним правом.
- (6) Излучни повјериоци означавају у пријави предмет у имовини на који се њихов захтјев односи.
- (7) Потраживања нижеранжираних повјерилаца се пријављују само уколико стечајни судија посебно позове на пријављивање тих потраживања. У пријави таквих потраживања назначује се да се ради о потраживању нижег исплатног реда као и ранг на који повјерилац има право. У противном нижеранжирана потраживања неће бити узета у обзир приликом диобе.
- (8) Стечајни повјериоци подносе пријаву својих потраживања у два примјерка, са доказима о основаности потраживања.

Табела

Члан 116.

Стечајни суд је дужан свако пријављено потраживање са подацима наведеним у члану 115. овог закона унијети у табелу. Табела се заједно са приложеним пријавама и исправама излаже у службеним просторијама суда на увид свим учесницима најмање осам дана прије рочишта за испитивање.

Ток испитног рочишта

Члан 117.

- (1) Пријављена потраживања повјерилаца испитује стечајни судија на рочишту за испитивање потраживања.
- (2) На рочишту за испитивање потраживања судјелују стечајни управник, повјериоци који су пријавили своје потраживање, као и друга лица која, с обзиром на послове које су обављали код стечајног дужника, могу пружити податке о постојању и висини пријављених потраживања.
- (3) Рочиште за испитивање потраживања одржаће се и ако му не буду присутни сви повјериоци који су пријавили своја потраживања, а уредно су позвани.

Накнадне пријаве

Члан 118.

- (1) Потраживања пријављена након истека рока за пријављивање могу се испитати на испитном рочишту ако то предложи стечајни управник.
- (2) Потраживања пријављена након истека рока за пријављивање која нису испитана на испитном рочишту, те потраживања пријављена најкасније у року од три мјесеца након првог испитног рочишта, али не после објављивања позива за завршно рочиште, могу се испитати на једном или више посебних испитних рочишта која ће, на приједлог повјерилаца, који нису благовремено пријавили своје потраживање, одредити стечајни судија рјешењем уз услов да у року од петнаест дана солидарно уплате предужам за покриће трошкова тог рочишта. Ако се предужам не уплати у року, посебно испитно рочиште се неће одржати, а неблаговремене пријаве ће бити одбачене.
- (3) Повјериоци чија се потраживања накнадно испитују нису дужни накнадити трошкове поступка другим повјериоцима.
- (4) Пријаве поднесене након истека рокова из става 2. овог члана одбациће се.
- (5) О одбацивању неблаговремено поднесених пријава из ст. 2. и 4. одлучује рјешењем стечајни судија. Рјешење се објављује на огласној плочи суда и доставља подносиоцу пријаве, стечајном управнику и стечајном повјериоцу који је предложио одбацивање пријаве.
- (6) Против рјешења о одбацивању пријаве право на жалбу има подносилац пријаве, а против рјешења којим је утврђено да је накнадно поднесена пријава благовремена стечајни управник и било који од стечајних повјерилаца.
- (7) Ако је суд, у складу са одредбама члана 115. овог закона, позвао повјериоце нижих исплатних редова да пријаве своја потраживања тако да рок одређен за те пријаве истиче касније од осам дана прије испитног рочишта, на трошак стечајне масе одредиће се посебно испитно рочиште.
- (8) Позив за посебно испитно рочиште објављује се. На то рочиште посебно се позивају стечајни управник и дужник појединац.

Услови и дејства утврђивања

Члан 119.

- (1) Стечајни управник мора изјавити да ли потраживање признаје или га оспорава. Ако различни повјериоци пријављују своја потраживања као стечајни повјериоци у складу са чланом 43. овог закона, стечајни управник може да утврди таква потраживања одређујући да такав повјерилац мора доказати, у којој мјери добро које служи за обезбјеђење није довољно за намирње.
- (2) Приговор стечајног дужника или стечајног повјериоца не спречава признавање. Стечајни судија у листу с табелом уноси биљешку о резултату испитивања и ко је уложио приговор.
- (3) У погледу износа и ранга признатих потраживања, упис у табелу има дејство као правоснажна пресуда.
- (4) Грешке у писању и остале очигледне грешке у табели морају се по службеној дужности исправити.
- (5) Ако стечајни повјерилац накнадно пријави своје потраживање у мањем износу, то ће се приближити у табели. Стечајни управник може оспорена потраживања на рочишту за испитивање на захтјев стечајног повјериоца признати на накнадном рочишту за испитивање. Потраживања оспорена на рочишту за испитивање стечајни управник може накнадно признати писменим саопштењем стечајном суду.

Спорна потраживања

Члан 120.

Ако је стечајни управник оспорио неко потраживање, повјерилац се упућује на парницу ради утврђења оспореног потраживања. Уколико је оспорено потраживање за које постоји извршни наслов, стечајни управник је дужан подићи тужбу да докаже основаност оспоравања. Ако су стечајни дужник или повјерилац на рочишту за испитивање оспорили пријављено потраживање, могу покренути парницу да докажу

основаност оспоравања. Странка која је дужна да покрене парницу везану за оспорено потраживање мора да покрене ту парницу у року од 30 дана од дана рочишта за испитивање на којем је потраживање оспорено. Ако странка која је дужна да покрене парницу то не учини у том року, сматраће се да се одрекла права на покретање парнице.

Дејство одлуке

Члан 121.

- (1) Правоснажна одлука којом се утврђује потраживање и његов исплатни ред или којом се неки приговор проглашава основаним има дејство према стечајном управнику и свим стечајним повјериоцима.
- (2) Странка која је успјела у судском спору може тражити од стечајног управника да исправи табелу потраживања.

Намирење стечајних повјерилаца

Члан 122.

- (1) Са намирењем стечајних повјерилаца може се почети тек након рочишта за испитивање.
- (2) Стечајни управник може по властитој процјени вршити дјелимичне диобе. Повјериоци нижих исплатних редова према члану 38. овог закона се не узимају у обзир приликом дјелимичних диоба.
- (3) Диобе обавља стечајни управник. Прије сваке диобе, стечајни управник је дужан да прибави сагласност одбора повјерилаца, ако је такав постављен или скупштине повјерилаца, ако одбор повјерилаца није постављен.

Диобни попис

Члан 123.

Прије диобе стечајни управник ће сачинити попис потраживања која се узимају у обзир приликом диобе. Тај се попис ставља на увид свим учесницима у просторијама стечајног суда. Стечајни управник је дужан да јавно објави збир потраживања и износ стечајне масе који стоји на располагању за диобу.

Узимање у обзир спорних потраживања

Члан 124.

- (1) Стечајни повјерилац чије потраживање није признато, за чије потраживање не постоји извршни наслов или коначна пресуда, мора најкасније у року од 15 дана након јавног објављивања у складу са чланом 123. овог закона доказати стечајном управнику да је и за који износ подигао тужбу за утврђивање или је преузет поступак у раније покренутој парници. Приговор стечајног дужника или стечајног повјериоца није од утицаја, осим ако се у преклузивном року докаже судско утврђење, да је приговор основан.
- (2) Ако се доказ из става 1. овог члана благовремено поднесе, онда се дио који отпада на то потраживање задржава код диобе све док је парница у току.

Узимање у обзир разлучних повјерилаца

Члан 125.

- (1) Повјерилац који има право на одвојено намирење, дужан је најкасније у преклузивном року предвиђеном у члану 124. поднијети доказ стечајном управнику, да се и за који износ одрекао одвојеног намирења или да није одвојено намирен или да уновчавање добра које служи за обезбјеђење није довело до намирења личног потраживања. Ако се доказ не поднесе благовремено, његово се потраживање код диобе не узима у обзир.
- (2) Ако је стечајни управник овлашћен за уновчавање предмета, на коме постоји разлучно право, или ако тај предмет још није уновчио, неће се примјенити став 1. овог члана.

Накнадно узимање у обзир

Члан 126.

Повјериоци који нису узети у обзир код дјелимичне диобе, а који накнадно испуне услове из чл. 124. и 125. овог закона, добијају код сљедеће диобе из преостале стечајне масе унапријед износ који их

изједначава са осталим повјериоцима.

Измјене диобног пописа

Члан 127.

Стечајни управник је дужан да изврши промјене пописа које су потребне на основу чл. 124, 125. и 126. у року три дана након истека преклузивног рока прописаног одредбом члана 124. став 1. овог закона.

Приговори против диобног пописа

Члан 128.

(1) Код диобе повјериоци могу стечајном суду поднијети приговор на диобни попис у року од осам дана након истека преклузивног рока предвиђеног чланом 124. став 1. овог закона.

(2) Одлука стечајног суда, којом се приговори одбијају, доставља се повјериоцу и стечајном управнику. Повјерилац може против те одлуке да уложи жалбу у року од осам дана непосредно вишем суду.

(3) Одлука стечајног суда којом се наређује исправка пописа доставља се повјериоцу и стечајном управнику и у просторијама суда ставља на увид учесницима. Против рјешења о приговору, право на жалбу имају стечајни управник и повјерилац. Рок за жалбу почиње тећи са даном када је одлука стављена на увид учесницима.

Главна диоба

Члан 129.

(1) Приликом давања сагласности за главну диобу, стечајни судија одређује рочиште за главну диобу. На рочишту за главну диобу стечајни судија ће са повјериоцима и стечајним управником размотрити приједлог диобе. У случају приговора повјериоца примјењују се одредбе члана 128. став 1. На рочишту за главну диобу приједлог диобе може се мијењати или допуњавати. Уколико нема приједлога за измјену и допуну или након што су исти усвојени, стечајни судија даје сагласност на приједлог диобе.

(2) Стечајни управник је дужан извршити диобу, након што је стечајни судија дао сагласност на приједлог диобе. Стечајни судија враћањем поднесене документације обавјештава повјериоце чија потраживања нису у цјелини или дјелимично испуњена да се неиспуњена потраживања према стечајном дужнику могу остваривати у редовном извршном поступку. Обавјештење се врши по правилима о личном достављању.

(3) Уз наведено обавјештење повјериоцима се достављају извршне исправе извода из диобног пописа на који је стечајни судија дао сагласност.

(4) Стечајни управник је дужан на рочишту за главну диобу положити завршни рачун и поднијети извјештај.

(5) Ствари које се не могу уновчити могу се повјериоцима препустити по процијењеној вриједности уз зарачување на призната потраживања уколико они на то пристану. У противном се оне имају да изруче стечајном дужнику, односно члану друштва.

(6) Стечајни управник подноси доказ стечајном суду о извршеној диоби.

(7) Између објављивања позива за рочиште за главну диобу и његовог одржавања мора проћи рок од најмање 15 дана а највише 30 дана.

(8) У стечајним поступцима који се односе на предузећа организована као акционарска друштва, обавјештење о заказаном рочишту за главну диобу, као и обавјештење о резултатима главне диобе, достављају се берзи на којој се тргује акцијама тог предузећа, у писменој или електронској форми, најкасније сљедећег дана од дана заказивања рочишта за главну диобу, односно извјештаја о главној диоби.

Полагање задржаних износа

Члан 130.

Стечајни управник је дужан да положи код суда износе који су били задржани код главне диобе.

7. ЗАКЉУЧЕЊЕ СТЕЧАЈНОГ ПОСТУПКА

Рјешење о закључењу стечајног поступка

Члан 131.

- (1) Одмах након окончања главне диобе стечајни судија доноси рјешење о закључењу стечајног поступка.
- (2) Рјешење као и разлози за закључење стечајног поступка јавно се објављују у "Службеном гласнику Републике Српске".
- (3) Ако се стечајни поступак води над предузећем организованим као акционарско друштво, рјешење из става 2. овог члана се доставља берзи која тргује акцијама тог предузећа, у писменој или електронској форми, најкасније сљедећег дана од дана доношења.

Права стечајних повјерилаца након закључења поступка

Члан 132.

- (1) Стечајни повјериоци могу након закључења стечајног поступка остваривати своја преостала потраживања према дужнику појединцу по општим правилима грађанског права.
- (2) Стечајни повјериоци који су са својим потраживањима учествовали у стечајном поступку могу након закључења поступка спроводити принудно извршење против стечајног дужника само на основу извршне исправе извода из табеле. Захтјев за издавање извршне исправе извода из табеле може се поднијети тек након закључења поступка. За издавање извршне исправе надлежан је стечајни суд.

Накнадна диоба

Члан 133.

- (1) Стечајни судија ће на приједлог стечајног управника, стечајних повјерилаца или по службеној дужности одредити накнадну диобу ако се након закључног рочишта:
 1. испуне услови да се задржани износи подијеле стечајним повјериоцима,
 2. износи који су плаћени из стечајне масе врате назад у стечајну масу,
 3. накнадно пронађе имовина која улази у стечајну масу.
- (2) Закључење стечајног поступка не спречава одређивање накнадне диобе.
- (3) Стечајни судија може одустати од одређивања накнадне диобе, те износ који стоји на располагању за подјелу повјериоцима или накнадно пронађену имовину препустити стечајном дужнику ако то сматра примјереним с обзиром на незнатну висину износа или незнатну вриједност предмета, те трошкове накнадне диобе. Одређивање накнадне диобе стечајни судија може условити уплатом предујма којим ће се покрити трошкови накнадне диобе.

Правни лијек

Члан 134.

- (1) Рјешење којим се одбија приједлог за накнадну диобу доставља се предлагачу. Против тог рјешења предлагач има право на жалбу.
- (2) Рјешење којим се одређује накнадна диоба доставља се стечајном управнику, стечајном дужнику и повјериоцу који је захтијевао накнадну диобу. Против тог рјешења стечајни дужник појединац има право на жалбу.

Спровођење накнадне диобе

Члан 135.

Након одређивања накнадне диобе ранији стечајни управник ће износ којим се може слободно располагати или износ добијен уновчењем накнадно пронађеног предмета стечајне масе подијелити према диобном попису. Стечајни управник полаже рачун стечајном судији.

Искључење повјерилаца масе

Члан 136.

Повјериоци стечајне масе за чије је захтјеве стечајни управник сазнао:

1. код дјелимичне диобе тек након подношења диобног пописа,
2. код главне диобе тек након закључења рочишта за главну диобу, или
3. код накнадне диобе тек након јавног оглашавања могу захтијевати намирење само из средстава која након диобе остану у стечајној маси.

Закључење стечајног поступка због недостатка стечајне масе

Члан 137.

(1) Ако се након отварања поступка испостави да стечајна маса није довољна ни за покриће трошкова стечајног поступка, стечајни судија ће закључити поступак. Поступак се неће закључити ако се предујми довољан новчани износ. На одговарајући начин се примјењују одредбе члана 47. став 4. и члана 14. овог закона.

(2) Прије закључења стечајног поступка стечајни судија ће саслушати скупштину повјерилаца, стечајног управника и повјериоце стечајне масе. Ако то предложи стечајни управник, наведено саслушање могуће је спровести већ на извјештајном рочишту.

(3) Ако у стечајној маси постоје готовинска средства, стечајни управник је прије закључења дужан да намири трошкове поступка. Он неће даље бити обавезан на уновчавање предмета стечајне масе.

Пријава недовољности стечајне масе

Члан 138.

(1) Ако су трошкови стечајног поступка покривени, а стечајна маса није довољна да испуни остале доспјеле обавезе стечајне масе, стечајни управник ће пријавити стечајном суду да постоји недовољност стечајне масе. Тако ће поступити и ако стечајна маса према предвиђањима неће бити довољна да испуни постојеће остале обавезе масе у тренутку доспјелости.

(2) Стечајни суд ће јавно објавити пријаву недовољности стечајне масе. Пријава ће се посебно доставити повјериоцима стечајне масе.

(3) Обавеза стечајног управника на уновчавање и управљање стечајном масом остаје и даље и након пријаве недовољности стечајне масе.

Намирење повјерилаца стечајне масе у случају недовољности масе

Члан 139.

(1) Стечајни управник је дужан измирити обавезе стечајне масе следећим редослиједом:

1. трошкови стечајног поступка,
2. дугови стечајне масе који су засновани након пријаве недовољности стечајне масе, а који не улазе у трошкове стечајног поступка,
3. остали дугови стечајне масе.

(2) Дувовима стечајне масе у смислу одредбе става 1. тачка 2. овог члана сматрају се и обавезе:

1. из двостранообавезујућег уговора, чије је испуњење изабрао стечајни управник, након што је поднио пријаву о недовољности стечајне масе,
2. из трајног облигационог односа за вријеме након првог термина у којем је стечајни управник након пријаве недовољности масе могао отказати тај однос,
3. из трајног облигационог односа, ако је стечајни управник након пријаве недовољности масе захтијевао протучинидбу за стечајну масу.

Забрана извршења

Члан 140.

Након што је стечајни управник пријавио недовољност стечајне масе, недопуштено је извршење због обавезе стечајне масе у смислу члана 139. став 1. тачка 3. овог закона.

Закључење стечајног поступка након пријаве недовољности стечајне масе

Члан 141.

(1) Стечајни судија ће закључити стечајни поступак чим је стечајни управник извршио диобу стечајне масе у складу са чланом 139. овог закона.

(2) Стечајни управник је дужан за своју дјелатност након пријављивања недовољности стечајне масе да посебно положи рачун стечајном судији.

(3) Ако се након закључења стечајног поступка пронађу предмети који припадају стечајној маси, стечајни судија ће на приједлог стечајног управника, повјериоца стечајне масе или по службеној дужности одредити накнадну диобу. На одговарајући начин се примјењују одредбе чл. 133. став 3, 134. и 135. овог закона.

Обустава због престанка разлога за отварање стечајног поступка

Члан 142.

Стечајни поступак се обуставља на приједлог стечајног дужника ако се пружи осигурање да након обуставе поступка на страни стечајног дужника неће наступити платежна неспособност као ни пријетећа платежна неспособност. Приједлогу ће се удовољити само ако се учини вјероватним непостојање разлога за отварање стечајног поступка.

Обустава уз сагласност повјерилаца

Члан 143.

(1) Стечајни поступак ће се обуставити на приједлог стечајног дужника ако он након истека рока за пријаву потраживања прибави сагласност свих стечајних повјерилаца који су пријавили потраживања. Суд ће по слободној оцјени одлучити је ли потребна сагласност стечајних повјерилаца чија су потраживања оспорили стечајни управник или стечајни дужник те различних повјерилаца, односно да ли је тим повјериоцима потребно пружити одговарајуће осигурање.

(2) Поступак ће се на приједлог стечајног дужника обуставити и прије истека за пријављивање потраживања, ако нису познати други повјериоци, осим оних чију сагласност стечајни дужник поднесе.

Поступак код обуставе

Члан 144.

(1) Приједлог за обуставу стечајног поступка према чл. 142. и 143. овог закона јавно се оглашава. Он се у службеним просторијама суда ставља на увид учесницима. У случају члана 143. овог закона уз приједлог се прилажу и изјаве о сагласности повјерилаца. Стечајни повјериоци могу у року од 8 дана од дана објављивања приједлога писмено или усмено на записник изјавити приговор против тог приједлога.

(2) Стечајни судија одлучује о обустави након саслушања подносиоца приједлога, стечајног управника и одбора повјерилаца, ако је такав основан, а у случају приговора и након саслушања повјериоца који је уложио приговор.

(3) Прије обуставе стечајни управник је дужан измирити неспорне обавезе стечајне масе, а за спорне дати обезбјеђење.

Оглашавање и дејство закључења и обуставе

Члан 145.

(1) Рјешење којим се закључује стечајни поступак према чл. 137. и 141. односно обуставља према чл. 142. и 143. овог закона као и разлозима закључења, односно обуставе се јавно оглашавају. Стечајни дужник, стечајни управник, чланови одбора повјерилаца морају бити унапријед обавијештени о тренутку када ће закључење, односно обустава почети производити правне посљедице у складу са чланом 12. став 2. овог закона. На одговарајући начин се примјењује одредба члана 131. овог закона.

(2) Са обуставом поступка стечајни дужник поново стиче право да слободно располаже имовином која је чинила стечајну масу. На одговарајући начин се примјењује одредба члана 132. овог закона.

(3) По правоснажности рјешења о закључењу стечајног поступка, стечајни судија наређује брисање стечајног дужника из регистра, а по обустави поступка стечајни судија наређује брисање забиљежбе уписа.

Правни лијек

Члан 146.

(1) Ако се поступак закључи према одредбама чл. 137. и 141, односно обустави према одредбама чл. 142. и 143. овог закона, сваки стечајни повјерилац, а ако је закључење услиједило према одредби чл. 137. и 141. овог закона, и стечајни дужник, има право на жалбу против одлуке суда.

(2) Уколико суд одбије приједлог из чл. 142. и 143. овог закона, право на жалбу има стечајни дужник.

Архива стечајног дужника

Члан 147.

(1) Након проведеног стечајног поступка, архиву стечајног дужника преузима купац некретнина, а у случају кад имовину купи више купаца, архиву преузима купац који је купио претежни дио имовине.

(2) Архива се може ријешити и на другачији начин, у складу са прописима о архивској дјелатности.

(3) Субјекти који преузимају архиву имају право на једнократну накнаду за смјештај архиве из стечајне масе у висини коју одреди стечајни судија.

V- РЕОРГАНИЗАЦИЈА

1. ПРИПРЕМА РЕОГРАНИЗАЦИЈЕ ДУЖНИКА

Основна одредба

Члан 148.

(1) Након отварања стечајног поступка допуштено је изградити стечајни план у којем се може одступити од законских одредби о уновчењу и расподјели стечајне масе.

(2) Стечајним планом нарочито се може :

- оставити стечајном дужнику сву или дио његове имовине ради настављања пословања стечајног дужника,
- пренијети дио или сву имовину стечајног дужника на једно или више већ постојећих лица или лица која ће тек бити основана,

- стечајног дужника припојити другом лицу или спојити с једним или више лица,
- продати сву или дио имовине стечајног дужника, са или без разлучних права,
- расподијелити сву или дио имовине стечајног дужника између повјерилаца,
- извршити претварање потраживања у улоге,
- одредити начин намирања стечајних повјерилаца,
- намирити или измијенити разлучна права,
- смањити или одгодити исплату обавеза стечајног дужника,
- обавезе стечајног дужника претворити у кредит,
- преузети јемство или дати друго осигурање за испуњење обавеза стечајног дужника,
- уредити одговорност стечајног дужника након завршетка стечајног поступка,
- издати нове акције и сл.

Подношење плана

Члан 149.

(1) Стечајни дужник може стечајни план поднијети заједно с предлогом отварања стечајног поступка. Након отварања стечајног поступка, стечајни план имају право стечајном суду поднијети стечајни управник и стечајни дужник. Неће се узети у обзир план који се подноси суду након завршног рочишта.

(2) Ако је на скупштини повјерилаца стечајном управнику наложена израда стечајног плана, он је дужан тај план поднијети стечајном суду у року од 30 дана од дана одржавања скупштине повјерилаца. Суд може продужити рок за подношење плана за још 30 дана под одређеним околностима. Са стечајним управником у изради плана савјетодавно сарађује одбор повјерилаца, ако је основан, и дужник појединац.

Садржај плана

Члан 150.

Стечајни план састоји се од припремне основе и основе за спровођење. Уз план се прилажу и исправе наведене у чл. 160. и 161. овог закона.

Припремна основа

Члан 151.

(1) У припремној основи стечајног плана наводе се мјере које су предузете прије отварања стечајног поступка или се још требају да предузму, како би се створили темељи за планирано остваривање права учесника.

(2) Припремна основа мора да садржи и све остале податке о основама и посљедицама плана који су значајни за доношење одлуке повјерилаца о плану и за његову судску потврду.

Основа за спровођење

Члан 152.

(1) Основа за спровођење садржи одредбе о томе како ће се планом измијенити правни положај стечајног дужника и других учесника у поступку.

(2) План укључује опис начина, времена и износа до ког повјериоци с осигураним правима и друге врсте повјерилаца требају бити исплаћени или намирени на неки други начин, конверзије потраживања повјерилаца

у капитал стечајног дужника, новог задуживања дужника и врсте гаранција које ће бити понуђене свакој од категорија повјерилаца и нових инвеститора, као и начина на који ће они бити исплаћени у цијелости или заштићени од штета које могу бити резултат примјене плана, степена до ког се дужнику може опростити његов дуг; начина компензације који се нуди свим категоријама те разлика у смислу расподеле у случају ликвидације дужника; финансијских прогноза и врста мјера које требају да се предузму да би се повратила профитабилност предузећа дужника; начина извршења реорганизација, посебно у вези с организационим, управљачким, финансијским, техничким мјерама и мјерама за смањење броја запослених; извора финансирања и финансијског плана за примјену стечајног плана, укључујући повећање основног капитала и дуга, као и других мјера које су предузете у складу са овим законом.

Разврставање учесника у стечајном плану

Члан 153.

(1) Учесници у стечајном плану разврставају се при утврђивању њихових права у групе. Повјериоци с различитим правним положајем разврставају се у стечајном плану у посебне групе. Код тога треба разликовати:

1. повјериоце с правом одвојеног намирења, ако план задире и у њихова права,
2. стечајне повјериоце који нису нижег исплатног реда,
3. стечајне повјериоце појединих нижих исплатних редова, ако њихова потраживања не престају према члану 156. овог закона.

(2) Повјериоци истог правног положаја могу се сврстати у групе према истоврсности привредних интереса. Такво разврставање мора да се темељи на ваљаним разлозима. У плану ће се навести критеријуми за разврставање.

(3) Посебну групу чиниће запослени ако судјелују као стечајни повјериоци с потраживањима која нису незнатна. Посебне групе могу да се обликују од повјерилаца с малим потраживањима.

Права разлучних повјерилаца

Члан 154.

(1) Стечајним планом не смије се задирати у право разлучних повјерилаца на намирење из предмета на којима постоје права одвојеног намирења, ако тим планом није изричито одређено.

(2) Ако је планом другачије одређено, у основи за спровођење за разлучне повјериоце, посебно ће се навести у којем се дијелу њихова права смањују, на које вријеме се одгађа њихово намирење те које још одредбе плана према њима дјелују.

Права стечајних повјерилаца

Члан 155.

За повјериоце који нису нижих исплатних редова у основи за спровођење наводи се у којем се дијелу њихова потраживања смањују, на које вријеме се одгађа њихово намирење, како се осигуравају, те које друге одредбе плана дјелују према њима.

Права стечајних повјерилаца нижих исплатних редова

Члан 156.

(1) Ако стечајним планом није другачије одређено, сматраће се да су његовим прихватањем потраживања стечајних повјерилаца нижих исплатних редова престала.

(2) Ако се стечајним планом одступи од одредбе става 1. овог члана, у основи за спровођење ће се за сваку групу повјерилаца нижих исплатних редова навести подаци прописани у члану 155. овог закона.

(3) Планом се не може искључити нити ограничити одговорност стечајног дужника након окончања стечајног поступка за новчане казне и с њим изједначене обавезе.

Начело једнаког поступања према свим учесницима

Члан 157.

- (1) Свим учесницима поједине групе стечајним планом морају да се осигурају иста права.
- (2) Различно поступање према учесницима исте групе допуштено је само уз сагласност свих учесника који су тим погођени. У том случају стечајном плану је потребно приложити изјаве о сагласности дотичних учесника.
- (3) Ништав је сваки договор стечајног управника, дужника и других лица с појединим учесницима којим се тим учесницима за њихово понашање при гласању или иначе у вези са стечајним поступком јемчи погодност која планом није предвиђена.

Одговорност стечајног дужника

Члан 158.

- (1) Ако стечајним планом није другачије одређено, стечајни дужник се намирењем стечајних повјерилаца у складу с основом за спровођење ослобађа својих преосталих обавеза према тим повјериоцима.
- (2) Ако је стечајни дужник ортакчко друштво, командитно друштво, или привредно интересно удружење, став 1. овог члана на одговарајући начин примјењује се на личну одговорност чланова друштва.

Стварноправни односи

Члан 159.

Ако се према стечајном плану требају заснивати, мијењати, преносити или укидати права на стварима и правима стечајног дужника, потребне изјаве воље учесника могу се унијети у основу за спровођење. Изјаве које треба уписати у земљишне књиге или које друге одговарајуће уписнике морају се дати у складу са земљишнокњижним, односно другим одговарајућим уписним прописима.

Преглед имовине. Финансијски план и план резултата

Члан 160.

Ако се предвиђа да ће се повјериоци намирити из прихода предузећа које ће наставити водити стечајни дужник или треће лице, уз стечајни план треба приложити и преглед имовине, у којем ће се, уз навођење њихове вриједности, пописати дијелови имовине и обавезе које би требало испунити ако план ступи на снагу. Уз то потребно је приказати и који се расходи и приходи могу очекивати у временском раздобљу током кога би повјериоце требало намирити, и којим се редослиједом прихода и издатака јемчи способност предузећа за плаћање током тог временског раздобља.

Даљи прилози

Члан 161.

- (1) Ако је стечајним планом предвиђено да дужник појединац наставља да води предузеће, плану треба приложити изјаву стечајног дужника да је спреман наставити с вођењем предузећа, на основу плана. Ако је стечајни дужник ортакчко друштво или командитно друштво, плану треба приложити одговарајућу изјаву лично одговорних чланова друштва. Изјава стечајног дужника није потребна ако је план поднио сам дужник.
- (2) Ако је планом предвиђено да неки повјериоци добију удјеле у дужнику-правном лицу или да постану његови чланови или да стекну одређена права у дјелатности дужника-појединаца, плану треба приложити изјаву о сагласности свакога од тих повјерилаца.
- (3) Ако је треће лице преузело обавезе према повјериоцима за случај да план буде одобрен, плану треба приложити и изјаву тог трећег лица.
- (4) Ако су стечајним планом предвиђене статусне промјене стечајног дужника (припајање, спајање и сл.), плану треба да се приложе и изјаве правних лица која ће судјеловати у статусним промјенама.

Одбацавање плана

Члан 162.

(1) Стечајни суд ће стечајни план одбацити по службеној дужности:

1. ако нису поштовани прописи о праву на подношење и садржају плана, те ако подносилац плана тај недостатак не може отклонити или га не отклони унутар примјереног рока који му је суд одредио,
2. ако очито нема изгледа да план који је стечајни дужник поднио повјериоци прихвате или суд потврди,
3. ако се права која би судионици требали стећи према основи за спровођење плана који је стечајни дужник поднио, очито не могу остварити.

(2) Ако је дужник у стечајном поступку већ поднио план који су повјериоци одбили, који суд није потврдио или који је дужник повукао након јавног заказивања рочишта за расправљање о плану, суд ће одбацити нови план стечајног дужника ако то одбацавање затражи стечајни управник уз сагласност одбора повјерилаца, ако је тај одбор основан.

(3) Против рјешења којим се план одбацује подносилац има право на жалбу.

Изјашњења о плану

Члан 163.

(1) Ако стечајни план не буде одбачен, стечајни суд ће затражити да се о њему, у року од тридесет дана, изјасне:

1. одбор повјерилаца, ако је основан,
2. дужник, ако је план поднио стечајни управник,
3. стечајни управник, ако је план поднио стечајни дужник.

(2) Стечајни суд може позвати државна тијела надлежна за предмет пословања стечајног дужника, те привредну комору да се изјасне о предложеном плану.

Обустава уновчења имовине стечајног дужника и намирења повјерилаца

Члан 164.

Ако би спровођење поднесеног стечајног плана било угрожено настављањем уновчења и диобе стечајне масе, стечајни суд може, на приједлог стечајног дужника или стечајног управника, одредити обуставу уновчења и диобе те масе. Суд неће одредити обуставу или ће већ донијето рјешење о обустави ставити ван снаге ако би услјед обуставе могла наступити знатна штета за стечајну масу или ако стечајни управник, уз сагласност одбора повјерилаца или скупштине повјерилаца, затражи наставак уновчења и диобе масе.

Излагање плана

Члан 165.

(1) Стечајни план се са свим својим прилозима и приспјелим изјашњењима излаже у судској писарници на увид судионцима.

(2) Стечајни план са прилозима из става 1. овог члана, који се односи на предузећа организована као акционарска друштва, доставља се берзи на којој се тргује акцијама тих предузећа, у писменој или електронској форми, најкасније сљедећег дана од дана излагања у судској писарници.

2. ПРИХВАТАЊЕ И ПОТВРДА ПЛАНА

Рочиште за расправљање и гласање о плану

Члан 166.

(1) Стечајни суд ће заказати рочиште на којем ће се расправљати и гласати о стечајном плану и праву гласа стечајних повјерилаца. Рочиште се мора одржати у року од 30 дана од дана доношења рјешења о одређивању

рочишта.

(2) Рочиште за расправљање и гласање мора бити објављено. У објави треба истаћи да се у план и приспјеле ставове о плану може извршити увид у писарници стечајног суда.

(3) Стечајни повјериоци који су пријавили своја потраживања, различни повјериоци, стечајни управник и дужник посебно ће се позвати на рочиште за расправљање и гласање о плану. С позивом потребно је доставити и копију плана или сажетак његовог битног садржаја, који је подносилац плана на захтјев суда дужан да поднесе суду.

Спајање с испитним рочиштем

Члан 167.

Рочиште за расправљање и гласање о плану не смије се одржати прије рочишта за испитивање потраживања. Та се два рочишта могу спојити.

Право гласа стечајних повјерилаца

Члан 168.

(1) На право гласа стечајних повјерилаца при гласању о стечајном плану на одговарајући начин се примјењују правила овог закона о утврђивању права гласа стечајних повјерилаца. Разлучни повјериоци имају право гласа као и стечајни повјериоци само ако им је стечајни дужник и лично одговоран и ако се одрекну свога права на одвојено намирење или не буду одвојено намирени.

(2) Повјериоци на чија потраживања план не дјелује немају право гласа.

Право гласа различних повјерилаца

Члан 169.

(1) Ако је стечајним планом уређен и правни положај различних повјерилаца, на рочишту ће се појединачно расправити права тих повјерилаца. Право гласа имају они различни повјериоци чија различна права није оспорио ни стечајни управник, нити неки од различних повјерилаца нити неки од стечајних повјерилаца. На право гласа носиоца оспорених или недоспјелих права, те права везаних уз одложни услов на одговарајући начин примјењују се правила овога закона о утврђивању права гласа тих повјерилаца.

(2) Разлучни повјериоци на чији правни положај план не дјелује немају право гласа.

Попис права гласа

Члан 170.

На основу расправе на рочишту стечајни судија ће да утврди попис повјерилаца и права гласа која им припадају.

Измјена плана

Члан 171.

Подносилац плана има право, на основу расправе о плану на рочишту, садржајно измијенити поједине одредбе стечајног плана. О измијењеном плану може да се гласа на истом рочишту.

Посебно рочиште за гласање

Члан 172.

(1) Стечајни суд може одредити посебно рочиште за гласање о стечајном плану. У том случају временско раздобље између рочишта за расправљање и рочишта за гласање не смије бити дуже од 30 дана.

(2) На рочиште за гласање позивају се сви повјериоци с правом гласа и стечајни дужник. У случају измјене плана потребно је да се посебно укаже на ту измјену.

Гласање писменим путем

Члан 173.

- (1) Ако је одређено посебно рочиште за гласање, повјериоци могу и писмено да гласају.
- (2) Стечајни суд ће повјериоцима с правом гласа, након рочишта за расправљање о плану, доставити гласачки листић и тако их обавијестити о њиховом праву гласа. Писмено гласање узмеће се у обзир само ако буде примљено на суду најкасније три дана прије одржавања рочишта за гласање. Суд ће на то упозорити повјериоце достављајући им гласачке листиће.

Гласање по групама

Члан 174.

Свака група повјерилаца с правом гласа одвојено гласа о стечајном плану.

Потребне већине

Члан 175.

- (1) Сматраће се да су повјериоци прихватили стечајни план ако је у свакој групи већина повјерилаца гласала за план, и ако збир потраживања повјерилаца који су гласали за план премашује збир потраживања повјерилаца који су гласали против тог да се план прихвати.
- (2) Повјериоци који имају неко заједничко право или чија су права до настанка стечајног разлога чинила јединствено право рачунају се при гласању као један повјерилац. На одговарајући начин ће се поступити и с носиоцима разлучних права или права плодоуживања.

Забрана опструкције

Члан 176.

- (1) Сматраће се да је гласачка група прихватила план, иако потребна већина унутар групе није постигнута:
 - ако повјериоци те групе стечајним планом нису стављени у лошији положај од онога у којем би били да плана нема,
 - ако примјерено судјелују у привредним користима које би учесницима требале припасти на основу стечајног плана,
 - ако је већина гласачких група план прихватила с потребном већином.
- (2) Сматраће се да примјерено судјеловање повјерилаца неке групе у привредним користима у смислу става 1. овог члана постоји:
 - ако према плану ни један други повјерилац не би требао примити имовинску корист која би прелазила пуни износ његовог потраживања,
 - ако имовинску корист не би примио ни повјерилац који би у случају да плана нема био у исплатном реду иза повјериоца групе, нити стечајни дужник или лице које у њему има удјела,
 - ако се нити један од повјерилаца који би у случају да плана нема био у истом исплатном реду с повјериоцима те групе, не ставља у бољи положај од онога у којем се налазе ти повјериоци.

Пристанак стечајних повјерилаца нижих исплатних редова

Члан 177.

- (1) Сматраће се да су групе повјерилаца који потражују камате, које теку након отварања стечајног поступка и повјерилаца, који потражују накнаду трошкова свога судјеловања у стечајном поступку пристале на план ако је стечајни дужник планом ослобођен тих обавеза или се у складу с одредбом члана 156. овог закона узима да је стечајни дужник ослобођен тих обавеза, те ако према плану чак ни главна потраживања тих стечајних повјерилаца неће бити подмирена у цијелости.
- (2) Сматраће се да су групе које су за један исплатни ред иза обавеза стечајног дужника по основу новчаних казни и сличних обавеза пристале на план ако ниједан стечајни повјерилац планом није стављен у бољи положај од повјерилаца тих група.
- (3) Ако у гласању не судјелује нити један повјерилац поједине групе, сматраће се да је та група пристала на план.

Пристанак стечајног дужника

Члан 178.

- (1) Сматраће се да је стечајни дужник дао свој пристанак на план ако плану не приговори најкасније на рочишту за гласање писмено или усмено на записник.
- (2) Стечајни суд приговор из става 1. овог члана неће узети у обзир ако стечајни дужник планом није стављен у тежи положај од онога у којем би био да плана нема те ако нити један повјерилац не добија привредну корист која прелази пуни износ његовог потраживања.
- (3) Одредба става 1. и 2. овога члана на одговарајући начин се примјењује и на акционаре, носиоце удјела те носиоце других оснивачких права правних лица.

Потврда плана

Члан 179.

- (1) Након што стечајни план прихвате повјериоци и након што на њега пристане стечајни дужник, стечајни суд ће да одлучи о томе хоће ли план потврдити.
- (2) Стечајни суд ће прије тога саслушати стечајног управника, одбор повјерилаца, ако је основан, и стечајног дужника.
- (3) Рјешење о потврди стечајног плана садржи основу за спровођење плана коју су повјериоци прихватили.

Условни план

Члан 180.

Ако је стечајним планом предвиђено да се прије потврде морају да изврше одређене радње или остваре друге мјере, план се смије потврдити само ако су те претпоставке испуњене. Суд ће потврду ускратити по службеној дужности ако се те претпоставке не испуне нити након истека примјеренога рока који је одредио.

Повреда процесних одредби

Члан 181.

Стечајни суд ће по службеној дужности да ускрати потврду стечајног плана:

1. ако су при његовој изради битно повријеђени прописи о његовом садржају, обради и прилозима, о прихватању од стране повјерилаца и о престанку стечајног дужника, осим ако се ти недостаци могу отклонити, или
2. ако је прихватање плана постигнуто на недопуштен начин, нарочито стављањем у повољнији положај појединих повјерилаца.

Заштита повјерилаца

Члан 182.

- (1) На приједлог повјериоца, стечајни суд ће одбити потврђивање стечајног плана ако је повјерилац:
 1. плану приговорио најкасније на рочишту за гласање писмено или усмено на записник, и
 2. ако је планом стављен у лошији положај од оног у којем би био да плана нема.
- (2) Приједлог из става 1. овог члана допуштен је само ако повјерилац учини вјероватним да је планом стављен у лошији положај.

Објава одлуке

Члан 183.

- (1) Рјешење којим се стечајни план потврђује или којим се потврда ускраћује проглашава се на рочишту за гласање или на посебном рочишту које ће се одржати у року од петнаест дана.
- (2) Ако план потврди, суд ће стечајним повјериоцима који су пријавили своје потраживање и различним повјериоцима, упућујући их на одлуку о потврди плана, доставити копију плана или сажетак његовог кратког

садржаја.

(3) Рјешење из става 1. овог члана које се односи на предузећа организована као акционарска друштва, доставља се берзи која тргује акцијама тих предузећа, у писменој или електронској форми, најкасније сљедећег дана од дана доношења, односно од дана правоснажности.

Правни лијек

Члан 184.

Против рјешења којим се стечајни план потврђује или се потврда плана ускраћује повјериоци и стечајни дужник имају право на жалбу.

3. УЧИНЦИ ПОТВРЂЕНОГ ПЛАНА И НАДЗОР НАД ИСПУЊЕЊЕМ ПЛАНА

Основни учинци плана

Члан 185.

(1) Рјешење о потврди плана дјелује према свим учесницима од своје правоснажности. Ако је предвиђено заснивање, измјена, пренос или укидање права на дијеловима имовине, или пренос пословних удјела у неком друштву с ограниченом одговорношћу, сматраће се да су у рјешењу садржане изјаве воље учесника дане у прописаном облику; то на одговарајући начин вриједи и за рјешењем обухваћене изјаве о преузимању обавеза на којима се темељи заснивање, измјена, пренос или укидање права на дијеловима имовине или пренос пословних удјела и дионица. Ово вриједи и за стечајне повјериоце који своја потраживања нису пријавили, те за учеснике који су плану приговорили.

(2) Рјешење о потврди плана не дјелује на права стечајних повјерилаца против судужника и дужникових јемаца, те на права тих повјерилаца на дијеловима имовине који не спадају у стечајну масу, или на основу предбиљежбе која се односи на те предмете. Стечајни дужник се, међутим, на основу рјешења ослобађа од обавеза према својим судужницима, јемцима или другим регресним овлашћеницима на исти начин као и према својим повјериоцима.

(3) Ако је неки повјерилац намирен у већој мјери него што би имао право према плану, он нема обавезу вратити примљено.

Престанак одредбе о одлагању намирења и ослобађању дуга

Члан 186.

(1) Ако је на основу рјешења о потврди плана намирење потраживања стечајних повјерилаца одложено или је стечајни дужник дјелимично ослобођен обавезе на намирење, одлагање, односно ослобођење престаје вриједити у односу на оног повјериоца, према којем је стечајни дужник знатно закаснио с испуњењем прихваћеног плана. Сматраће се да је стечајни дужник знатно закаснио с испуњењем плана ако није платио доспјелу обавезу, иако га је повјерилац писмено опоменуо и притом му одредио накнадни рок у трајању од најмање 15 дана.

(2) Ако се прије потпуног испуњења плана над имовином стечајног дужника отвори нови стечајни поступак, одлагање и отпуст престају вриједити у односу на све стечајне повјериоце.

Оспорена потраживања и одвојено намирење

Члан 187.

(1) Ако је неко потраживање оспорено на испитном рочишту или ако висина потраживања разлучног повјериоца која ће се одвојено намирити није утврђена, неће се сматрати да стечајни дужник касни с испуњењем стечајног плана у смислу одредбе члана 186. овога закона ако стечајни дужник то потраживање до коначног утврђивања његове висине узима у обзир у оном опсегу који одговара одлуци стечајног суда о праву гласа повјериоца при гласању о плану. Ако није донио одлуку о праву гласа, суд ће, на приједлог стечајног дужника или повјериоца, накнадно утврдити опсег у којем стечајни дужник привремено мора узети у обзир наведено потраживање.

(2) Ако према коначном утврђењу потраживања проizaђе да је стечајни дужник платио премало, дужан је да доплати мањак. У том случају сматраће се да стечајни дужник знатно касни с испуњењем плана тек ако не доплати мањак премда га је повјерилац писмено опоменуо и притом му за то одредио накнадни рок у трајању од најмање петнаест дана.

(3) Ако према коначном утврђењу проizaђе да је стечајни дужник платио превише, он може захтијевати

поврат вишка само ако тај вишак прелази и недоспјели дио потраживања на које повјерилац има право на основу стечајнога плана.

Извршење на рјешења о потврди стечајног плана

Члан 188.

(1) На основу правоснажног рјешења о потврди стечајног плана стечајни повјериоци чија су потраживања утврђена могу да покрену поступак принудног извршења против стечајног дужника. С неоспореним потраживањем изједначено је и оно чије је оспоравање отклоњено.

(2) Одредба става 1. овога члана примјењује се и на принудно извршење против трећег лица ако је рјешењем из става 1. овога члана утврђено да је преузела јемство за испуњење стечајног плана, осим ако при том није задржала право приговора претходне тужбе.

(3) Права која му припадају у случају знатног кашњења стечајног дужника с испуњењем стечајног плана повјерилац може принудно остварити на основу рјешења којим је потврђен стечајни план и рјешења којим је утврђено његово потраживање у стечајном поступку, ако учини вјероватним да је стечајног дужника прописно опоменуо, те да је протекао рок који је накнадно одредио стечајном дужнику. Повјерилац није дужан доказати закашњење стечајног дужника.

Закључење стечајног поступка

Члан 189.

(1) Стечајни суд ће донијети рјешење о закључењу стечајног поступка чим рјешење о потврди стечајног плана постане правоснажно.

(2) Прије закључења стечајног поступка стечајни управник је дужан намирити неспорне обавезе стечајне масе, а за спорне пружити одговарајуће осигурање.

(3) Суд ће објавити рјешење из става 1. овог члана и обавјестити стечајног дужника, стечајног управника и чланове Одбора повјерилаца о времену наступања посљедица закључења стечајног поступка.

Учинци закључења стечајног поступка

Члан 190.

(1) Доношењем рјешења о закључењу стечајног поступка престају службе стечајног управника и чланова одбора повјерилаца, осим ако овим законом није другачије одређено. Стечајни дужник поновно стиче право слободног располагања стечајном масом.

(2) Одредба става 1. овог члана не односи се на прописе о надзору над испуњењем стечајног плана.

(3) Парницу која је у току, а која за предмет има побијање правне радње стечајног дужника везане уз стечајни поступак, стечајни управник или повјерилац који је подигао побојну тужбу у складу са чланом 89. став 2. овог закона може водити даље и након закључења поступка ако је то предвиђено стечајним планом. У том случају парница ће се водити за рачун стечајног дужника, ако планом није другачије одређено.

Надзор над испуњењем плана

Члан 191.

(1) У основи за спровођење стечајног плана може се предвидјети да ће се његово испуњење надzirати.

(2) Ако је надзор предвиђен, након закључења стечајног поступка, надзираће се испуњава ли стечајни дужник своје обавезе према повјериоцима у складу са рјешењем из става 1. овог члана.

(3) Ако је то у рјешењу из става 1. овога члана предвиђено, надзор се протеже и на испуњење потраживања која повјериоци, у складу с тим рјешењем, имају према привредним друштвима која су основана након отварања стечајног поступка ради преузимања или даљег вођења предузећа или погона стечајног дужника - друштво преузималац.

Дужности и овлашћења стечајног управника

Члан 192.

(1) Надзор обављају стечајни управник и одбор повјерилаца, те стечајни суд на начин предвиђен стечајним планом. У том случају, службе стечајног управника и чланова одбора повјерилаца неће престати закључењем

стечајног поступка.

(2) Током трајања надзора управник је дужан да одбор повјерилаца, ако је основан, и суд једном годишње извјести о испуњењу плана, те о даљим изгледима за његово испуњење. Тим се не утиче на право одбора повјерилаца и суда да у свако доба захтијевају појединачна обавјештења или подношење међузвјештаја.

Подношење пријаве

Члан 193.

Утврди ли стечајни управник да се потраживања чије се испуњење надзире не испуњавају или не могу испунити, дужан је о томе без одлагања обавијестити стечајни суд и све повјериоце којима према рјешењу о потврди стечајног плана припадају захтјеви против стечајног дужника или друштва преузимаоца.

Послови за које је потребна сагласност

Члан 194.

У основи за спровођење стечајног плана може се предвидјети да ће за ваљаност одређених правних послова стечајног дужника или друштва-преузимаоца током трајања надзора бити потребна претходна сагласност стечајног управника. На радње стечајног дужника предузете без сагласности стечајног управника на одговарајући начин примјењују се одредбе овога закона о правним радњама стечајног дужника предузетим након отварања стечајног поступка мимо стечајног управника.

Кредити

Члан 195.

(1) У основи за спровођење стечајног плана може се предвидјети да ће стечајни повјериоци бити у исплатном реду иза повјерилаца с потраживањима по основу кредита или зајмова које ће стечајни дужник или друштво-преузимаоца преузети током трајања надзора или које је повјерилац стечајне масе оставио на снази и током трајања надзора. У том ће случају бити потребно да се утврди укупни износ за кредите те врсте (кредитни оквир). Тај износ не смије да прелази вриједност предмета имовине наведених у прегледу имовине.

(2) Стечајни повјериоци из става 1. овога члана намириваће се само иза оних повјерилаца с којима је договорено да ће се и у којој висини кредит који су одобрили с обзиром на главно потраживање, камате и трошкове налазити унутар кредитног оквира, и којима је стечајни управник такав договор писмено потврдио.

Каснији исплатни ред потраживања нових повјерилаца

Члан 196.

Потраживања повјерилаца из уговорних односа заснованих током трајања надзора намириваће се иза потраживања повјерилаца по основу кредита из члана 195. став 1. овог закона. У истом су положају и потраживања по основу трајног облигационог односа заснованог уговором прије надзора за вријеме након првог рока у којем је повјерилац могао изјавити отказ након почетка надзора.

Узимање у обзир каснијег исплатног реда

Члан 197.

(1) Каснији исплатни ред стечајних повјерилаца и повјерилаца из члана 196. овог закона узима се у обзир само у стечајном поступку отвореном прије укидања надзора.

(2) У том новом стечајном поступку повјериоци из става 1. овог члана налазе се испред осталих повјерилаца каснијег исплатног реда.

Објава надзора

Члан 198.

(1) Рјешење стечајног суда којим је одређен надзор над испуњењем стечајног плана објавиће се заједно с рјешењем о закључењу стечајног поступка. Поред тога објавиће се, ако су за то испуњени услови из овог закона, и листа послова за које је потребна претходна сагласност стечајног управника, висина предвиђеног кредитног оквира, те је ли предвиђен и надзор над друштвом-преузимаоцем.

(2) Подаци из става 1. овога члана уписаће се у одговарајуће јавне књиге по службеној дужности.

Укидање надзора

Члан 199.

(1) Стечајни суд ће донијети рјешење о укидању надзора:

1. ако су потраживања чије се испуњење надзире испуњена или је њихово испуњење осигурано, или
2. ако је од закључења стечајног поступка прошло три године, а није поднесен приједлог за отварање новог стечајног поступка.

(2) Рјешење из става 1. овога члана ће се објавити. У том рјешењу ће да се одреди брисање у одговарајућим јавним књигама, уписа надзора и ограничења одређених у вези с надзором.

Трошкови надзора

Члан 200.

Трошкове надзора сноси стечајни дужник. Друштво преузимаца сноси трошкове настале надзором који се над њиме спроводи.

VI- МЕЂУНАРОДНИ СТЕЧАЈ

1. МЕЂУНАРОДНА НАДЛЕЖНОСТ СУДА У РЕПУБЛИЦИ СРПСКОЈ

Искључива међународна надлежност

Члан 201.

(1) Суд Републике Српске искључиво је надлежан за спровођење стечајног поступка против стечајног дужника чије је средиште пословног дјеловања на подручју Републике Српске. Претпоставља се да је средиште пословног дјеловања стечајног дужника у мјесту у којем он има уписано своје сједиште. Ако се докаже да се средиште пословног дјеловања стечајног дужника налази у иностранству, а његово је сједиште уписано у Републици Српској, суд Републике Српске искључиво је надлежан за спровођење стечајног поступка против тога стечајног дужника ако се према праву државе у којој стечајни дужник има средиште пословног дјеловања не може да отвори стечајни поступак у тој држави на основу средишта пословног дјеловања.

(2) Поступак из става 1. овога члана обухвата цјелокупну имовину стечајног дужника, без обзира на то налази ли се она у Републици Српској или у иностранству (главни стечајни поступак).

(3) Када се уписано сједиште стечајног дужника налази у иностранству, а средиште његовог пословног дјеловања у Републици Српској, у стечајном поступку искључиво је мјесно надлежан стечајни суд на чијем се подручју налази средиште пословног дјеловања стечајног дужника.

Међународна надлежност према пословној јединици,

односно имовини страног стечајног дужника у Републици Српској

Члан 202.

(1) Ако суд Републике Српске није надлежан према одредби члана 201. став 1. овог закона, тај суд је надлежан за спровођење стечајног поступка против стечајног дужника ако он има пословну јединицу без својства правног лица у РС.

(2) Када се у Републици Српској не налази ни средиште пословног дјеловања, а ни пословна јединица стечајног дужника, већ само његова имовина, стечајни поступак у Републици Српској могуће је отворити у овим случајевима:

1. када се у држави у којој стечајни дужник има средиште пословног дјеловања стечајни поступак против њега не може отворити због услова предвиђених у стечајном праву те државе, премда постоји стечајни разлог;
2. када према праву државе у којој стечајни дужник има средиште пословног дјеловања стечајни поступак обухвата само имовину стечајног дужника у тој држави;
3. када се отварање стечајног поступка у Републици Српској предлаже на основу члана 239. овог закона;
4. када се отварање посебног стечајног поступка у Републици Српској предлаже у оквиру поступка за признање стране одлуке о отварању стечајног поступка.

(3) За спровођење поступка из става 1. и става 2. тачке 1, 2. и 3. овог члана надлежан је стечајни суд на чијем подручју се налази пословна јединица стечајног дужника, а ако стечајни дужник нема пословне јединице у Републици Српској стечајни суд на чијем се подручју налази имовина стечајног дужника. Ако би више стечајних судова било мјесно надлежно, поступак спроводи суд којем је првом поднесен приједлог за отварање стечајног поступка.

(4) Поступак из ст. 1. и 2. овога члана обухвата само имовину стечајног дужника, која се налази у Републици Српској (посебан стечајни поступак).

(5) Када је стечајни поступак већ отворен у држави у којој стечајни дужник има средиште пословног дјеловања, приликом отварања домаћег стечајног поступка на основу става 1., односно 2. овог члана суд неће испитивати стечајне разлоге.

2. ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Основно начело

Члан 203.

Стечајни поступак и његови правни учинци одређују се према праву државе у којој је поступак отворен, уколико овај закон у даљњим одредбама нешто друго не одређује.

Излучна и разлучна права

Члан 204.

(1) У погледу излучних и разлучних права на предметима, који се налазе у држави признања стране одлуке о отварању стечајног поступка, примјениће се право државе признања, ако се ти предмети у тренутку отварања страног стечајног поступка нису налазили на подручју државе отварања тог поступка.

(2) Уколико су права над предметима унесена у јавне регистре, сматра се да се предмет налази у држави у којој се води јавни регистар.

Уговор о раду

Члан 205.

У погледу учинака стечајног поступка на уговор о раду искључиво је мјеродавно стечајно право државе које је мјеродавно за уговор о раду.

Урачунавање

Члан 206.

Повјерилац смије да задржи оно што је примио у посебном стечајном поступку који је отворен у другој држави и који обухвата само имовину стечајног дужника која се налази у тој другој држави. Примљено ће се, након одбитка трошкова које је повјерилац имао у остваривању намирена у том посебном стечајном поступку, урачунати у стечајну квоту, која му припада у главном стечајном поступку. Тог урачунавања неће бити ако је повјерилац дјелимично намирење потраживања у посебном стечајном поступку остварио као разлучни повјерилац или на основу допуштеног пребијања.

Сарадња стечајних управника

Члан 207.

(1) Управник стечајног поступка отвореног у Републици Српској и управник стечајног поступка отвореног у другој држави над истим стечајним дужником међусобно ће сарађивати. Међусобно су дужни један другоме дати сва правно допуштена обавјештења која могу бити од значаја за спровођење тих поступака.

(2) Стечајни управник главног стечајног поступка отвореног у Републици Српској дужан је потраживање пријављено у том поступку да пријави у страном стечајном поступку, ако то од њега затражи и на то га овласти повјерилац потраживања.

3. ПРЕТПОСТАВКЕ И ПОСТУПАК ПРИЗНАЊА СТРАНЕ ОДЛУКЕ О ОТВАРАЊУ СТЕЧАЈНОГ ПОСТУПКА

Примјена општих правила о признању страних судских одлука

Члан 208.

На признање страних одлука о отварању стечајнога поступка на одговарајући начин се примјењују општа правила права Републике Српске о признању страних судских одлука, ако одредбама овога закона није другачије предвиђено.

Мјесна надлежност и састав суда

Члан 209.

(1) Приједлог за признање подноси се стечајном суду на чијем се подручју налази пословна јединица стечајног дужника у Републици Српској, а ако стечајни дужник нема пословну јединицу у Републици Српској, стечајном суду на подручју којег се налази имовина или дио имовине стечајног дужника.

(2) Ако стечајни дужник има пословне јединице на подручју различитих стечајних судова или ако се његова имовина налази на подручју различитих стечајних судова, за доношење одлуке о признању мјесно је надлежан суд којем је првом поднесен приједлог за отварање стечајног поступка.

(3) Ако се имовина стечајног дужника у Републици Српској састоји у потраживању, сматраће се да се потраживање стечајног дужника налази у мјесту у којем дужници стечајног дужника имају своје сједиште односно пребивалиште.

(4) О признању стране одлуке о отварању стечајног поступка, те о отварању стечајног поступка у Републици Српској на основу стране одлуке одлучује стечајни суд.

Приједлог за признање стране одлуке о отварању стечајног поступка

Члан 210.

(1) Приједлог за признање одлуке страног суда или другог надлежног тијела о отварању стечајног поступка може поднијети страни стечајни управник или повјерилац стечајног дужника.

(2) Уз приједлог за признање стране одлуке о отварању стечајног поступка треба приложити:

1. изворник или овјерени препис одлуке, те овјерени превод на један од службених језика.
2. потврду надлежног страног тијела о њеној извршности, попис познате имовине стечајног дужника у Републици Српској, те попис његових повјерилаца с одговарајућим доказима.

(3) Суд ће одбацити приједлог уз који не буду поднесени и прилози из става 2. овога члана, ако недостаци не буду отклоњени у примјереном року.

Претпоставке за признање стране одлуке о отварању стечајног поступка

Члан 211.

(1) Страна одлука о отварању стечајнога поступка ће се признати:

1. ако је донесена од стране суда, односно тијела који је према праву Републике Српске међународно надлежан,
2. ако је извршна према праву државе у којој је донесена чак и ако није правоснажна,
3. ако њено признање не би било у противности с јавним поретком Републике Српске.

(2) Приједлог за признање стране одлуке суд ће одбити ако, у поводу приговора стечајног дужника или неког другог судионика у поступку, утврди да стечајном дужнику акт којим је поступак био покренут није достављен у складу са законом државе у којој је одлука донесена и ако су у том поступку била повријеђена његова основна права на учешће у стечајном поступку.

(3) Страна одлука о отварању стечајног поступка признаће се и ако није правоснажна.

Одређивање привремених мјера и забрана извршења и осигурања

Члан 212.

(1) Чим је приједлог за признање поднесен, стечајни суд може да одреди мјере осигурања, односно да именује привремено стечајног управника у складу с одредбама овога закона о претходном поступку.

(2) Након објаве огласа на огласној плочи суда, према члану 213. став 1. овог закона, није могуће, док тече поступак за признање, покренути парнични поступак, као ни поступак извршења или осигурања у којем је стечајни дужник странка. Парнични поступци те поступци извршења и осигурања који су били у току прекидају се објавом огласа.

(3) Изузетно од става 2. овога члана излучни и разлучни повјериоци из члана 204. овог закона могу и за вријеме трајања поступка признања покренути, односно наставити прекинути извршни поступак ради остварења свог захтјева, односно потраживања против страног стечајног дужника, али само под условом ако се са тиме сложи страни стечајни управник.

(4) Стечајни суд одређује по службеној дужности да се приједлог за признањем стране одлуке о отварању стечајног поступка, као и рјешење о привременим мјерама, односно о постављењу привременог управника одмах забиљежи у јавним регистрима односно у јавним књигама.

Оглас у поводу приједлога за признање

Члан 213.

(1) Пошто прими приједлог за признање, стечајни суд ће без одлагања да објави оглас у "Службеном гласнику Републике Српске" и на огласној плочи суда у којем ће навести:

1. податке о суду који објављује оглас са бројем предмета,
2. податке о страном одлуци чије се признање тражи и њеном битном садржају,
3. податке о страном стечајном управнику, те податке о одлуци којом је именован, ако није именован одлуком о отварању стечајног поступка,
4. позив повјериоцима, страном стечајном дужнику и свим другим лицима која имају правни интерес да у року од тридесет дана од објаве огласа "Службеном гласнику Републике Српске" пријаве стечајном суду своја потраживања, те да се у поднеску изјасне о постојању претпоставки за признање стране одлуке, те могућим тешкоћама у намирењу потраживања у страном стечајном поступку.

(2) Писмено с извјештајем о стављеном приједлогу за признање, те подацима и позиву из става 1. овога члана стечајни суд ће доставити страном стечајном дужнику, страном стечајном управнику. те оним повјериоцима, чије је пребивалиште, односно сједиште у Републици Српској познато.

Испитивање претпоставки за признање

Члан 214.

(1) При одлучивању о приједлогу за признање суд ће се ограничити на то да испита јесу ли испуњене претпоставке за признање наведене у члану 211. ст. 1. и 2. овог закона. Потребна објашњења суд може тражити од тијела чија се одлука признаје, те од учесника у поступку.

(2) Лице које се у свом поднеску противи признању стечајни суд може саслушати.

(3) Стечајни суд ће да обрати посебну пажњу на потребу хитног рјешавања захтјева признања.

Рјешење о признању

Члан 215.

(1) Рјешење о признању стране одлуке о отварању стечајног поступка у односу на круг лица према којима дјелује има исти учинак као и рјешење суда у Републици Српској о отварању стечајног поступка.

(2) У рјешењу из става 1. овог члана суд ће навести које учинке има призната страна одлука.

(3) Када се рјешењем о признању стране одлуке о отварању стечајног поступка као правни учинак одређује отварање стечајног поступка у Републици Српској, рјешење о признању има уједно правно значење рјешења о отварању стечајног поступка.

(4) О признању стране одлуке о отварању стечајног поступка објавиће се оглас у "Службеном гласнику Републике Српске". Оглас ће се објавити и истицањем на огласној табли суда.

(5) Рјешење о признању доставља се предлагачу, страном стечајном управнику, стечајном дужнику, правним лицима која за стечајног дужника обављају послове платног промета, те надлежном тужилаштву. Рјешење ће се доставити тијелима која воде јавне регистре која ће по службеној дужности, на основу достављеног рјешења, забиљежити признање стране одлуке о отварању стечајног поступка.

Жалба против рјешења о признању

Члан 216.

(1) Против рјешења о признању стране одлуке о отварању стечајног поступка страни стечајни дужник, страни стечајни управник и повјериоци имају право на жалбу.

(2) Жалба против рјешења о признању не задржава његово извршење.

Признавање стране одлуке о отварању стечајног поступка као претходно питање

Члан 217.

(1) Ако о признању стране одлуке о отварању стечајног поступка није донесено посебно рјешење, сваки суд може о признању те одлуке рјешавати у поступку као о претходном питању, али само с учинком за тај поступак.

(2) Правне посљедице признања стране одлуке о отварању стечајног поступка наступају даном доношења одлуке у којој је о наведеном признању одлучено као о претходном питању. У осталом су правне посљедице одређене одговарајућом примјеном чл. од 219. до 224. овога закона.

4. ДЕЈСТВА ПРИЗНАЊА СТРАНЕ ОДЛУКЕ О ОТВАРАЊУ СТЕЧАЈНОГ ПОСТУПКА

4.1. Признање након отварања стечајног поступка у Републици Српској

Признање стране одлуке у случају претходно отвореног стечајног поступка у Републици Српској

Члан 218.

(1) Страна одлука о отварању стечајног поступка која испуњава претпоставке за признање према члану 211. овога закона признаће се и ако је прије подношења приједлога за признање отворен против дужника стечајни поступак у Републици Српској према одредби члана 202. ст. 1 или 2. овог закона.

(2) Призната страна одлука о отварању стечајног поступка производи дејства предвиђена у одредбама чл. 227. до 231. овог закона. Страни стечајни управник не може оспорити потраживања која су већ утврђена у раније покренутом поступку у Републици Српској. Ако је на дан подношења приједлога за признање стране одлуке о отварању стечајног поступка истекао рок од петнаест дана од дана јавне објаве првог диобног пописа у стечајном поступку у Републици Српској, диоба у стечајном поступку у Републици Српској неће се проводити на основу одлуке о диоби донесене у страном стечајном поступку.

4.2. Признање без посљедице отварања стечајног поступка у Републици Српској

Опште правило

Члан 219.

(1) Дејства признате стране одлуке о отварању стечајног поступка одређују се према праву државе у којој је поступак отворен, уколико нису супротни с основним начелима стечајног права РС и уколико овим законом није шта друго предвиђено.

(2) Дејства признате стране одлуке дјелују од дана објаве рјешења о признању на огласној плочи суда према

члану 215. став 4. овог закона.

Извршење и осигурање

Члан 220.

(1) Намирења, која су остварена путем извршног поступка у Републици Српској у времену између дана отварања страног стечајног поступка и дана објаве огласа о приједлогу за признање стране одлуке о отварању стечајног поступка на огласној плочи према члану 213. став 1. овог закона, као и различна права, што су путем извршног поступка или поступка осигурања у Републици Српској у том времену настала, губе правно дејство.

(2) У случају губитка правног дејства према ставу 1. повјерилац је дужан оно што је стекао по тој основи, након одбијања трошкова који су му настали у извршном поступку, односно поступку осигурања, предати стечајном управнику.

(3) Ст. 1. и 2. овог члана не примјењују се на извршна намирења, односно у поступку извршења или поступку осигурања настала различна права повјерилаца, који су наведени у члану 204. и члану 226. став 1. овог закона.

(4) Ст. 1. и 2. овог члана не примјењују се ако је између дана отварања страног стечајног поступка и дана објаве огласа о приједлогу за признање на огласној табли суда према члану 213. ставу 1. овог закона прошло више од годину дана.

Располагање стечајног дужника

Члан 221.

(1) Располагања стечајног дужника која су предузета у времену између дана отварања страног стечајног поступка и дана објаве рјешења о признању стране одлуке о отварању стечајног поступка на огласној табли суда према члану 215. став 4. овог закона губе правни учинак ако су противна интересима повјерилаца стечајног дужника, и буде доказано да је противна страна знала или морала знати у тренутку располагања стечајног дужника да је против њега у иностранству отворен стечајни поступак. Противна страна има право на протучинидбу из стране стечајне масе ако је њоме повећана вриједност стечајне масе.

(2) Ако је располагање стечајног дужника услиједило након објаве огласа о приједлогу за признање у "Службеном гласнику Републике Српске " према члану 213. став 1. овог закона, сматраће се да је противна страна знала или морала знати у тренутку располагања стечајног дужника да је против њега отворен стечајни поступак у иностранству.

(3) Располагања стечајног дужника предузета након отварања страног стечајног поступка не губе правни учинак ако за њих вриједе општа правила о заштити повјерења у јавне књиге. Та располагања могу се побијати према праву државе мјеродавном за побијање.

Чинидбе у корист стечајног дужника

Члан 222.

(1) Лице са сједиштем, односно пребивалиштем у Републици Српској, које је дужник страног стечајног дужника, дужно је одмах, чим сазна о отварању стечајног поступка у иностранству да обавијести страног стечајног управника о постојању своје обавезе те о тренутку њезиног доспјећа.

(2) Своју доспјелу обавезу то лице је овлашћено директно испунити страном стечајном дужнику, ако је од дана слања обавијести страном стечајном управнику протекло осам дана, а суд Републике Српске није до тога момента у складу са чланом 212. ставом 1. овог закона одредио мјере осигурања или именовao привременог стечајног управника. Евентуални трошкови одлагања испуњења доспјеле обавезе, сматрају се трошковима стечајне масе.

(3) Ако је обавеза директно испуњена страном стечајном дужнику у времену између дана отварања страног стечајног поступка и дана објаве рјешења о признању стране одлуке о отварању стечајног поступка на огласној табли суда према члану 215. став 4. овог закона, а без извјештавања страног стечајног управника о постојању обавезе, лице из става 1. овог члана неће бити ослобођено своје обавезе, ако се докаже да је у тренутку директног испуњења обавезе страном стечајном дужнику знало или морало знати да је против њега отворен стечајни поступак у иностранству.

(4) Ако је обавеза директно испуњена страном стечајном дужнику након објављивања огласа о приједлогу за признање у "Службеном гласнику Републике Српске" према члану 213. став 1. овог закона, сматраће се да је дужник стечајног дужника знао или морао знати да је против њега отворен стечајни поступак у иностранству.

Пребијање

Члан 223.

(1) Пребијање није допуштено ако је потраживање уступљено у времену између дана отварања страног стечајног поступка и дана објаве рјешења о признању стране одлуке о отварању стечајног поступка на судској табли према члану 215. став 4. овог закона, а буде доказано да је нови повјерилац (цесионар) у тренутку уступања знао или морао знати да је против дужника отворен стечајни поступак у иностранству.

(2) Ако је потраживање уступљено након објављивања огласа о приједлогу за признање у "Службеном гласнику Републике Српске" према члану 213. став 1. овог закона, сматраће се да је нови повјерилац (цесионар) у тренутку уступања знао или морао знати да је против дужника отворен стечајни поступак у иностранству.

Привилегована потраживања, излучни и разлучни повјериоци

Члан 224.

- (1) Признање стране одлуке о отварању стечајног поступка не утиче на право повјерилаца да своја потраживања наведена у члану 226. став 1. тачка 1. и 2. овога закона намире у пуном износу ако им је за то довољан дио имовине стечајног дужника који није оптерећен правима трећих, који се у тренутку објаве рјешења о признању на огласној плочи према члану 215. став 4. налази у Републици Српској.
- (2) Ради остварења и осигурања својих права повјериоци из става 1. овог члана овлашћени су и након признања стране одлуке о отварању стечајног поступка да воде против дужникове имовине парнични поступак, те поступке извршења и осигурања.
- (3) Излучни и разлучни повјериоци из члана 204. овог закона овлашћени су водити у Републици Српској парничне поступке и поступке извршења, односно осигурања под условима под којима би их могли водити да је у Републици Српској отворен стечајни поступак.
- (4) Извршни ће суд на приједлог страног стечајног управника одгодити извршни поступак из става 2. овог члана ако је то нужно да би се постигло намирење повјерилаца стечајног дужника у већој стечајној квоти. Одлагање може трајати до три мјесеца, с могућношћу одређења новог одлагања, али најдаље до прве диобе у страном стечајном поступку. Извршни суд може у сваком тренутку на приједлог повјериоца или страног стечајног управника опозвати одлагање, ако више не постоје услови за њега.

4.3. Признање с посљедицом отварања стечајног поступка у Републици Српској

Признање стране одлуке с посљедицом отварања стечајног поступка

у Републици Српској

Члан 225.

(1) У приједлогу за признање стране одлуке о отварању стечајног поступка може страни стечајни управник или повјерилац као непосредну правну посљедицу признања захтијевати отварање стечајног поступка у Републици Српској. Отварање посебног стечајног поступка у Републици Српској стечајни управник може захтијевати и у поднеску упућеном стечајном суду у року од 15 дана од пријема писмена из члана 213. става 2. овог закона. Отварање тог поступка повјерилац може захтијевати и у поднеску који упућује стечајном суду на основу члана 213. став 1. тачка 4. овог закона.

(2) У том случају правне посљедице одређује искључиво стечајно право Републике Српске, изузев ако чл. 203. до 207. и 226. до 231. овог закона изричито нешто друго не предвиђају. На то се одговарајуће примјењују чл. 220. до 223. овог закона.

4.4. Отварање посебног стечајног поступка у Републици Српској као посљедица признања стране одлуке о отварању стечајног поступка

Отварање посебног стечајног поступка у Републици Српској на приједлог повјериоца

Члан 226.

(1) Суд ће увијек отворити домаћи стечајни поступак на приједлог :

1. Завода за здравствено осигурање и Завода за пензијско осигурање за потраживања која се по закону обавезно издвајају из прихода, односно из плата, те тијела Републике Српске и њезиних јединица локалне самоуправе и управе за потраживања по основу пореза и друга потраживања која чине приход буџета.

2. радника стечајног дужника с редовним мјестом рада у Републици Српској.

(2) На приједлог повјериоца, који не припада повјериоцима из става 1. овог члана, суд ће отворити стечајни поступак у Републици Српској само ако повјерилац учини вјероватним да би намирење његовог потраживања у страном стечајном поступку било везано уз посебне тешкоће.

(3) Изузетно од одредаба ст. 1. и 2. овог члана ради остварења што равномјернијег и потпунијег намирења повјерилаца на међународном нивоу, стечајни суд неће отворити стечајни поступак у Републици Српској ако цијени да би отварање тог поступка с обзиром на величину потраживања повјерилаца из ст. 1. и 2. овога члана било економски непримјерено. При оцјени суд се може савјетовати са страним стечајним управником.

Овлашћења страног стечајног управника

Члан 227.

(1) Поред стечајног управника посебног стечајног поступка и повјерилаца који у њему судјелују, и страни стечајни управник може у том поступку оспоравати пријављена потраживања.

(2) Право побијања правних радњи стечајног дужника припада у стечајном поступку у РС и страном стечајном управнику.

(3) Трошкови страног стечајног управника који настану у вези с вршењем овлашћења из ст. 1. и 2. овога члана не сматрају се трошковима стечајног поступка у Републици Српској.

Намирење повјерилаца

Члан 228.

(1) Након намирења трошкова и осталих обавеза стечајне масе, излучних и разлучних повјерилаца, те повјерилаца из члана 226. став 1. овог закона, преостала стечајна маса подијелиће се повјериоцима у складу с одлуком о диоби коју ће стечајни суд донијети на основу одлуке о диоби или њој одговарајуће диобне основе донесене у страном стечајном поступку. Ако при изради стране одлуке или диобне основе нису узета у обзир потраживања утврђена у стечајном поступку у Републици Српској, стечајни суд ће преосталу стечајну масу подијелити на повјериоце чија су потраживања утврђена у стечајном поступку у РС, водећи при томе рачуна о томе у којој су мјери поједини од њих узети у обзир при додјели стечајне масе у страном стечајном поступку.

(2) Стечајни суд неће при подјели преостале стечајне масе узети у обзир страну одлуку о диоби, ако је у њој предвиђена подјела резултат примјене правила која су противна јавном поректу Републике Српске. Исто вриједи, када страна одлука о диоби није стечајном суду достављена унутар рока који је он одредио.

(3) Стечајна маса која преостане након намирења повјерилаца према претходним ставовима овог члана предаће се одмах страном стечајном управнику.

(4) Ако стечајна маса није довољна да би се намирила утврђена потраживања у стечајном поступку у Републици Српској према ст. 1. и 2. овог члана, повјериоци могу ненамирени дио својих потраживања намирити само у страном стечајном поступку према правилима страног стечајног права.

Посебни стечајни поступак у трећој земљи

Члан 229.

(1) Ако повјерилац дјелимично намири своја потраживања у посебном стечајном поступку који је против стечајног дужника отворен у некој трећој држави, а којим је обухваћена само имовина стечајног дужника у тој

трећој држави, он смије задржати стечено. Примљено ће се, након одбијања трошкова које је повјерилац имао у остваривању намирена у том страном посебном стечајном поступку урачунати у стечајну квоту, која му припада у посебном стечајном поступку у Републици Српској. Тог урачунавања неће бити ако је повјерилац дјелимично намирена потраживања у том страном посебном стечајном поступку остварио као различни повјерилац или на основу допуштеног пребијања.

(2) Одредбе става 1. овог члана примјениће се и када је повјерилац дјелимично намирио своје потраживање путем извршног поступка у трећој земљи.

Пријава потраживања у страном стечајном поступку

Члан 230.

(1) Стечајни управник посебног стечајног поступка отвореног у Републици Српској дужан је отраживање пријављено у том поступку пријавити у страном стечајном поступку ако то од њега затражи и на то га овласти повјерилац тог потраживања.

(2) Домаћи стечајни управник овлашћен је у страном главном стечајном поступку вршити право гласа на основу потраживања пријављеног у посебном стечајном поступку у Републици Српској, ако повјерилац тог потраживања не учествује у гласању.

Сарадња стечајних управника

Члан 231.

(1) Осим међусобне измјене обавјештења према члану 207. овог закона, стечајни управник посебног стечајног поступка у Републици Српској дужан је стечајном управнику страног главног стечајног поступка омогућити да се изјасни о начину уновчења имовине стечајног дужника коју обухвата домаћи посебни стечајни поступак.

(2) Стечајном управнику страног главног стечајног поступка доставиће се и стечајни план посебног стечајног поступка у Републици Српској. Он има право и сам да предложи стечајни план посебног стечајног поступка.

5. НЕПРИЗНАВАЊЕ СТРАНЕ ОДЛУКЕ О ОТВАРАЊУ СТЕЧАЈНОГ ПОСТУПКА

Одбијање приједлога за признање

Члан 232.

(1) Ако одбије приједлог за признање, стечајни суд ће, на приједлог повјериоца или стечајног дужника, ако је то потребно ради равномјерног намирена свих дужникових повјерилаца, отворити стечајни поступак у Републици Српској.

(2) Приједлог из става 1. овог члана може се поднијети у року од осам дана од дана објаве рјешења о одбијању приједлога за признање на огласној табли суда и "Службеном гласнику Републике Српске". Тај приједлог може бити садржан у поднеску који се упућује стечајном суду на основу члана 213. став 1. тачка 4. овога закона.

(3) Стечајни поступак из става 1. овог члана обухвата само имовину стечајног дужника која се налази у Републици Српској.

Жалба

Члан 233.

(1) Против рјешења којим се одбија приједлог за признање стране одлуке о отварању стечајног поступка страни стечајни дужник, страни стечајни управник и повјериоци имају право жалбе.

(2) Жалба не задржава извршење рјешења.

Приједлог за отварање стечајног поступка када се страна одлука о отварању стечајног поступка не може признати

Члан 234.

- (1) Сваки повјерилац као и стечајни дужник овлаштени су да траже отварање стечајног поступка у Републици Српској, независно од тога што је отворен главни стечајни поступак у другој држави, ако су испуњени услови због којих би се приједлог за признање стране одлуке о отварању стечајног поступка могао одбити.
- (2) Суд ће дозволити отварање стечајног поступка у Републици Српској у случају става 1. овог члана ако то захтијева начело равномјерног намирења свих дужникових повјерилаца.
- (3) Приликом доношења рјешења о отварању стечајног поступка из става 1. овог члана стечајни суд ће о немогућности признања стране одлуке о отварању стечајног поступка одлучити као о претходном питању.
- (4) Стечајни поступак из става 1. обухвата само имовину стечајног дужника која се налази у Републици Српској.

6. СТРАНА ПРИНУДНА ПОРАВНАЊА И ДРУГИ СТЕЧАЈНИ ПОСТУПЦИ

Страна одлука о одобрењу принудног поравнања или страног стечајног плана

Члан 235.

На признање стране одлуке о одобрењу принудног поравнања или стечајног плана, као и на признања стране одлуке донесене у којем другом сличном поступку на одговарајући начин примјениће се одредбе овог закона о признању стране одлуке о отварању стечајног поступка.

VII- КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 236.

(1) Новчаном казном од 500 КМ до 3.000 КМ казниће се за прекршај одговорно лице стечајног дужника ако:

1. не поднесе приједлог за отварање стечајног поступка (члан 4. став 2.);
2. не преда стечајном управнику сву потребну документацију и не помаже му у раду (члан 66. ст. 3. и 4.);
3. не да потпуне и истините информације предвиђеним субјектима (члан 10. став 1. и члана 13.).

(2) За прекршаје из става 1. овог члана а у складу са чланом 67. овог закона казниће се чланови управе и надзорног одбора стечајног дужника новчаном казном од 200 КМ до 1.500 КМ.

Члан 237.

Новчаном казном од 500 КМ до 3.000 КМ казниће се за прекршај привремени стечајни управник ако:

1. не обезбједи имовину и старање о истој (члан 16. став 1.);
2. ако не намери потраживања у складу са чл. 16. ст. 4.;
3. не положи рачун и не поднесе извјештај о свом раду за период привремене управе (члан 16. став 7.);
4. не закључи осигурање од одговорности код осигуравајућег друштва (члан 20. и члан 30. став 2.).

Члан 238.

Новчаном казном од 200 КМ до 3.000 КМ казниће се за прекршај стечајни управник ако:

1. не сачини детаљан попис стечајне масе, попис свих повјерилаца стечајног дужника за

- које је сазнао из пословне документације (члан 29. став 2.);
2. ако не води пословне књиге, не састави почетни биланс стања имовине дужника (члан 29. став 3.);
 3. не поднесе потребне извјештаје надлежним органима (члан 29. став 3.);
 4. не стара се о остваривању потраживања дужника, не предузима мјере да уновчи имовину дужника (члан 29. став 1.);
 5. на захтјев стечајног судије не достави информацију о стварном стању и пословодству (члан 31.);
 6. не закључи осигурање од одговорности код осигуравајућег друштва (члан 30. став 2.).

VIII- ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 239.

Поступак стечаја покренут прије 03. новембра 2002. године, ако је донесена одлука о отварању поступка стечаја и ако је стечајни управник преузео дужност по одредбама ранијег закона, завршиће се по прописима који су важили до дана 03. новембра 2002. године.

Члан 240.

Правне радње дужника предузете прије 03. новембра 2002. године моћи ће се побијати по одредбама овог закона ако нису биле изузете од побијања по одредбама Закона о принудном поравнању, стечају и ликвидацији.

Члан 241.

(1) У поступцима стечаја који су покренути по приједлозима СПП Републике Српске а у којима није отворен стечајни поступак и у којима странке нису предузеле ни једну радњу у посљедње три године до дана 16. септембра 2002. године, суд ће путем огласа који ће се објавити у "Службеном гласнику Републике Српске" и огласној табли суда позвати заинтересоване странке да преузму поступак у року од 30 дана од дана објављивања, а трошкови објављивања ће се предујмити из буџета.

(2) Уколико заинтересоване странке писмено затраже вођење поступка, суд ће поступак наставити, а заинтересоване странке ће сматрати предлагачем у поступку у смислу члана 4. овог закона.

(3) Уколико у остављеном року приједлог за вођење поступка не стави ни једна заинтересована странка, суд ће поступак обуставити.

Члан 242.

Правилник о програму стручног испита за стечајног управника и начину његовог полагања донијеће министар правде у року од 60 дана од дана 03. новембра 2002. године.

Члан 243.

(1) Пропис о накнадама и наградама вјештака, привременог стечајног управника, стечајног управника и чланова одбора повјерилаца, донијеће министар правде у року од три мјесеца од дана 03. новембра 2002. године, а висину накнада, односно награда рјешењем одређује стечајни судија узимајући у обзир обим послова и рад те вриједност стечајне масе.

(2) Против рјешења о висини накнаде и награде стечајни управник, стечајни дужник, одбор повјерилаца као и сваки стечајни повјерилац имају право на жалбу.

Члан 244.

Дана 03. новембра 2002. године престаје примјена Закона о принудном поравнању, стечају и ликвидацији

("Службени лист СФРЈ", бр.84/89), а који се примјењује у Републици Српској на основу члана 12. Уставног закона о спровођењу Устава Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске ", бр.21/92).

Члан 245.

Овај закон ступио је на снагу 03. новембра 2002. године, а примјењује се од 01. јануара 2003. године; односно 07. јуна 2003. године, односно 02. децембра 2003. године, односно 09. августа 2007. године и 27. фебруара 2010. године.